XXIII. évfolyam 30. szám · **Ára: 1 forint** · 1967. július 27.

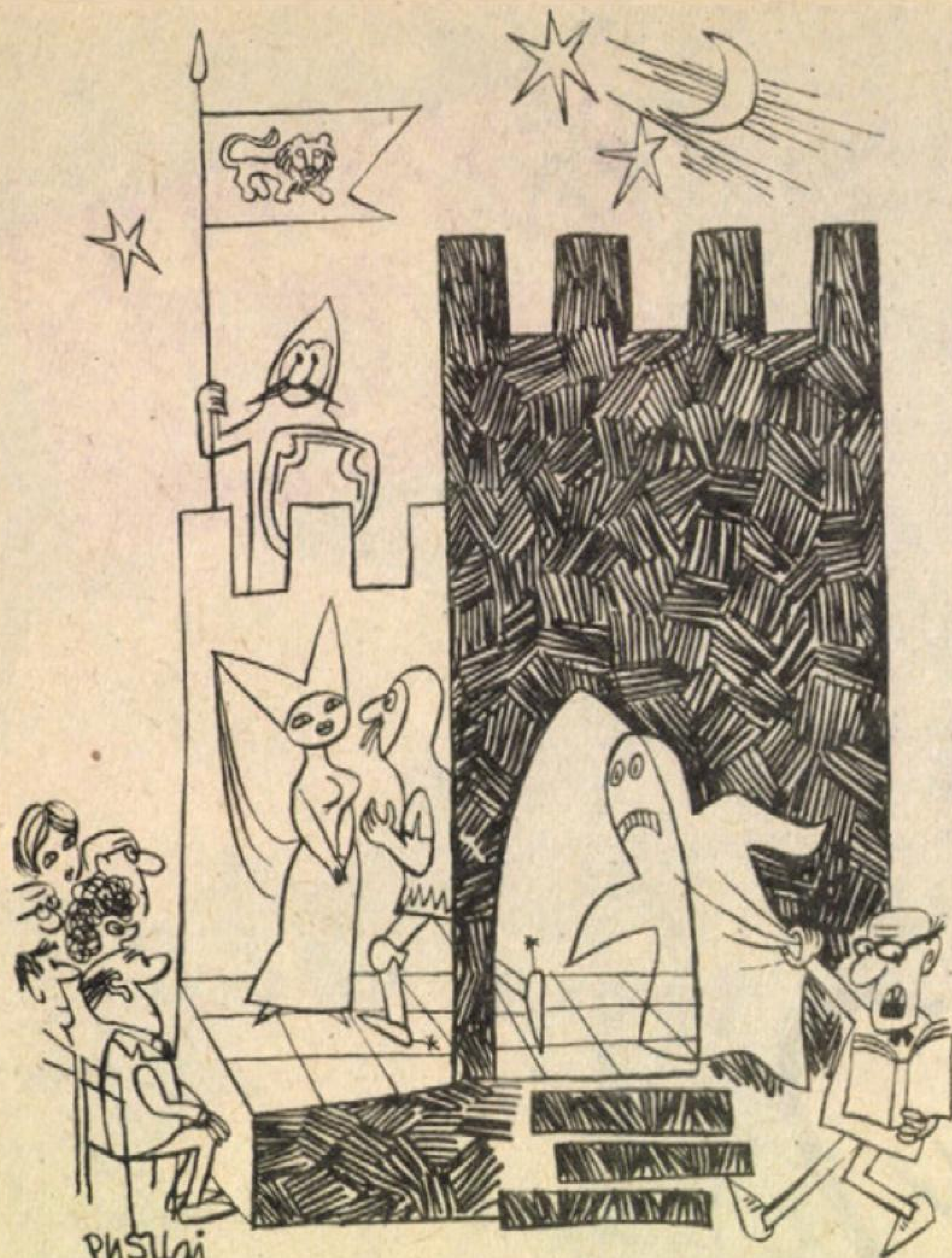

PAX

— Te, Pax ... Nagyon kimerültnek látszol ...
— Próbálnál te hetekig egy hajszálon függeni ...

Fülöp György rajza

Várjáték

Ügyelő: Hé! Maga csak éjfélkor következik!

SZEGEDI SZÉLJEGYZETEK

Szabadtéri játékoktól
Hangos ismét a szép Szeged,
S a játék a valósággal
Fog Szegeden megint kezet.

Hamlet halpaprikást rendel,
Don Carlos szalámit eszik,
Ofélia színház után
Szegedi papucsban feszít.

S mivel mulatozásokban
Most nyáron is élen járó,
Dankó Pista-nótát húzat
Szegeden a Cigánybáró.

Hidvéghy Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

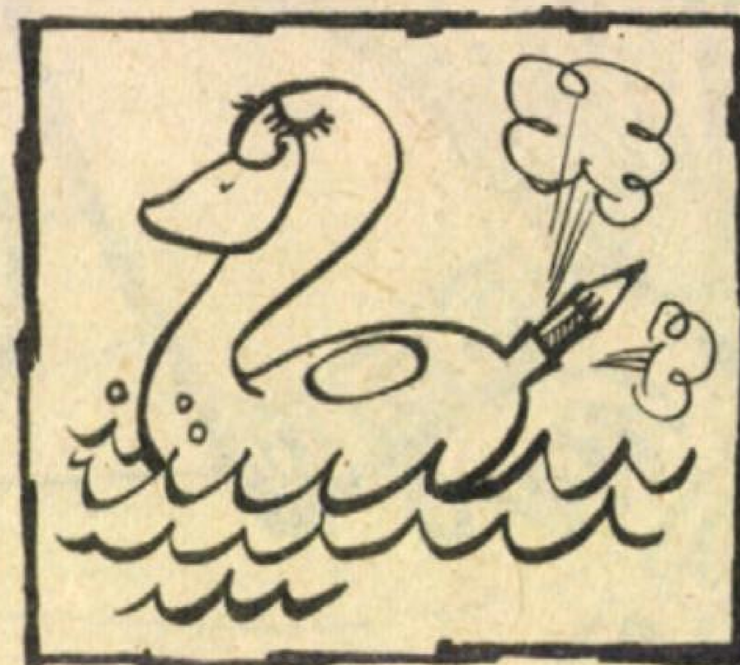
HASZONTALAN HASZONCIKK

A legegyszerűbb dolgoknak van olykor a legnagyobb jelentőségük. A felfújható labdáknak, úszó állatoknak, vízimatracoknak legegyszerűbb része például egy kis műanyag-dugó. És mégis, minő fontos valami: általuk marad felfújva az egész felfújt holmi, nélkülük az egész cikk nem ér egy fabatkát sem. Ha megkérdeznék tőlem, mi a legkedvesebb nekem a Balatonban úszkáló színpompás hattyúkon, kacsákon, tutajokon, eskü alatt vallanám: az a semmi kis műanyagdugó, mely a felfújt holmi nyílásába illesztve őrzi az egész vacaknak a lelkét.

Magától értődne ennélfogva, hogy ha a strand-, sport-, és játékcikkeket árusító boltjaink el lennének látva felfújható gumi és műanyag cikkek felfúvó nyílását elzáró dugóval (a továbbiakban felgumücifelnyeldugóval). Ámde nincsenek ellátva, bizonyára azért, mert illetékesek úgy vélekednek, hogy egy nyílást sok mindennel el lehet zárni, a felgumücifelnyeldugó házilag is előállítható, és még egy csekély értelemmel bíró hattyútulajdonos is rájön arra, hogy a nyíláson által távozik el a levegő a hattyújából, ha nincsen eltömítve az a nyílás.

A dugóhiány ennélfogva nem csupán az elmét csiszolja, hanem a kézügyességet is fejleszti. A legszokványosabb eljárás fadarabkát faragni a nyílásba. Vannak, akik ceruzát dugnak a hattyúik, kacsáik likába, állítólag a Faber 6 bés ceruzák tartják legeslegjobban a levegőt. E fadarabkák hátránya, hogy belédagadnak az áruba, s eltávolításuk esetén kitépik az egész berendezést. Ezért sokan radírgumiból faragnak dugót, mely rugalmasságánál fogva képes önmagát eltávolítani a nyílásból, leggyakrabban tutajból, mély vízben.

Rövid számításom szerint felgumücifelnyeldugóból egy korszerű műanyag-gép huszonöt perc alatt hétmilliárd darabot volna képes legyártani, de bizonyára nem érdemes reá

időt vesztegetni, mert csekély előállítási költsége folytán nem érdemes árusítani.

Ennélfogva két javaslatom lenne:

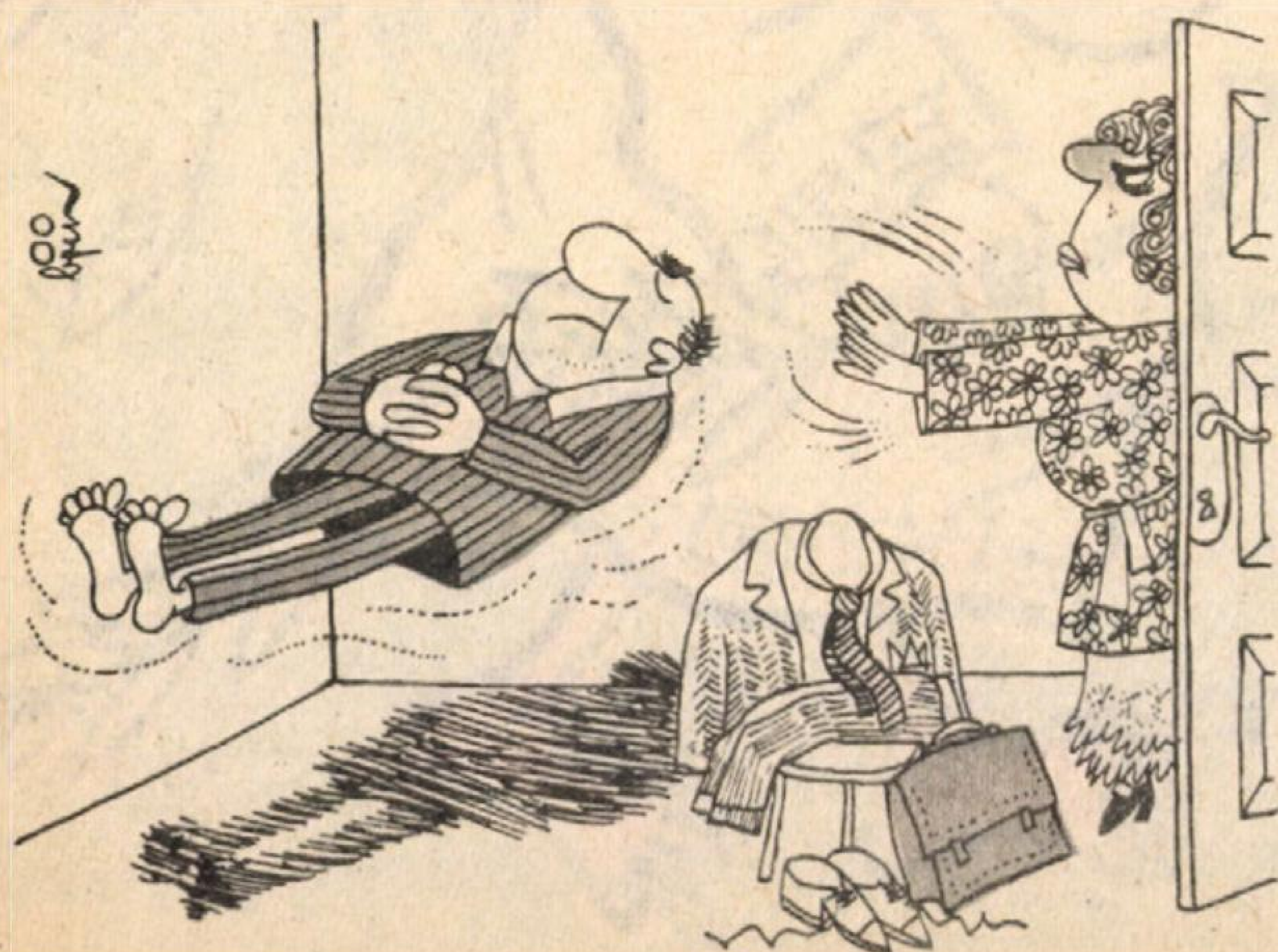
Legyen kapható felgumücifelnyeldugó ezüstből, bársonykazettában, esetleg mandzsettagombnak is használható, párja százhúsz forintért.

A fővárosi és Balaton menti kölcsönző boltokban legyen kapható a közönséges műanyagból készült dugó, óránként öt fillérért.

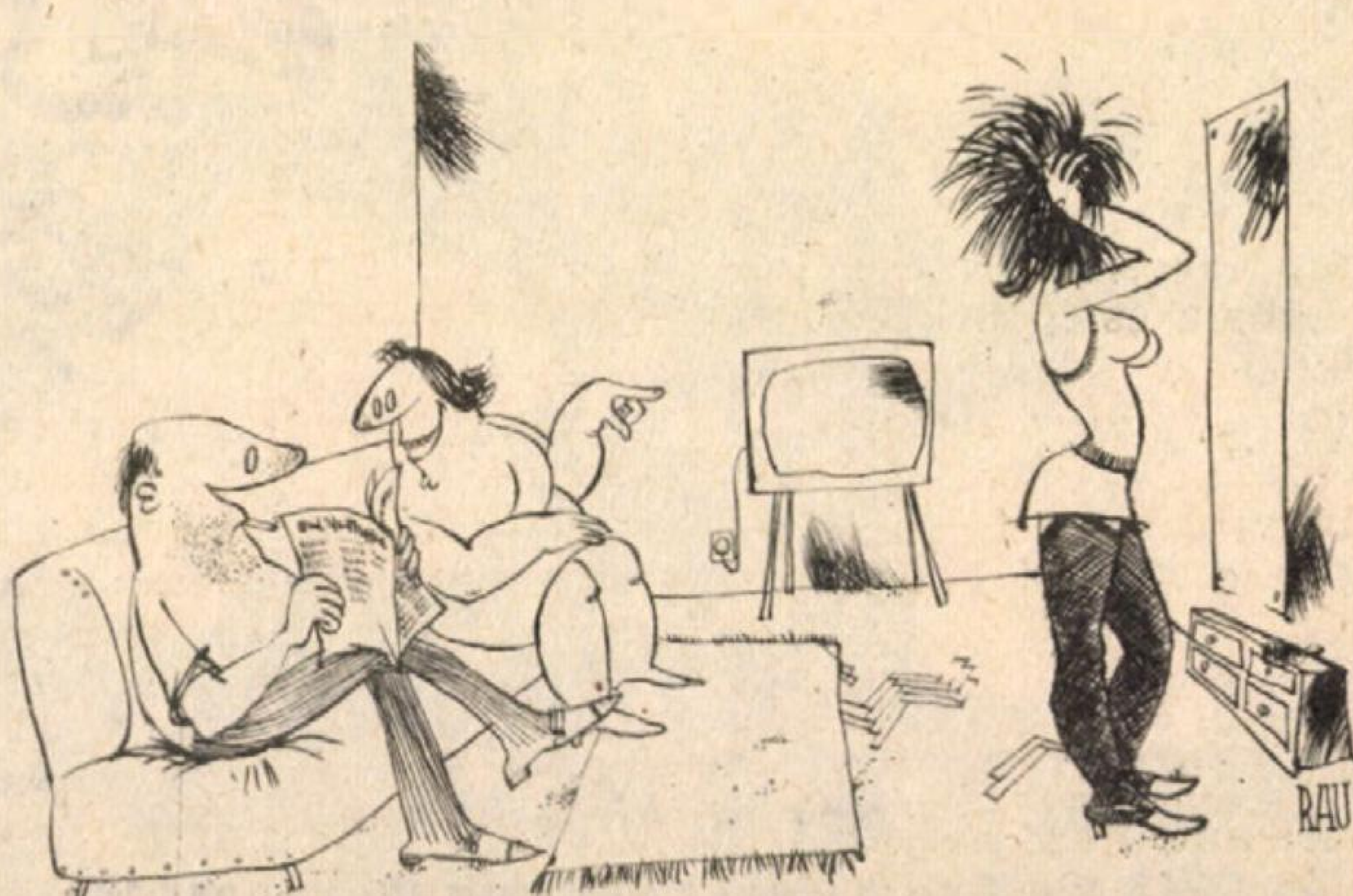
Mindkét esetben érdemes így tartani, és kifizetődő.

(somogyi)

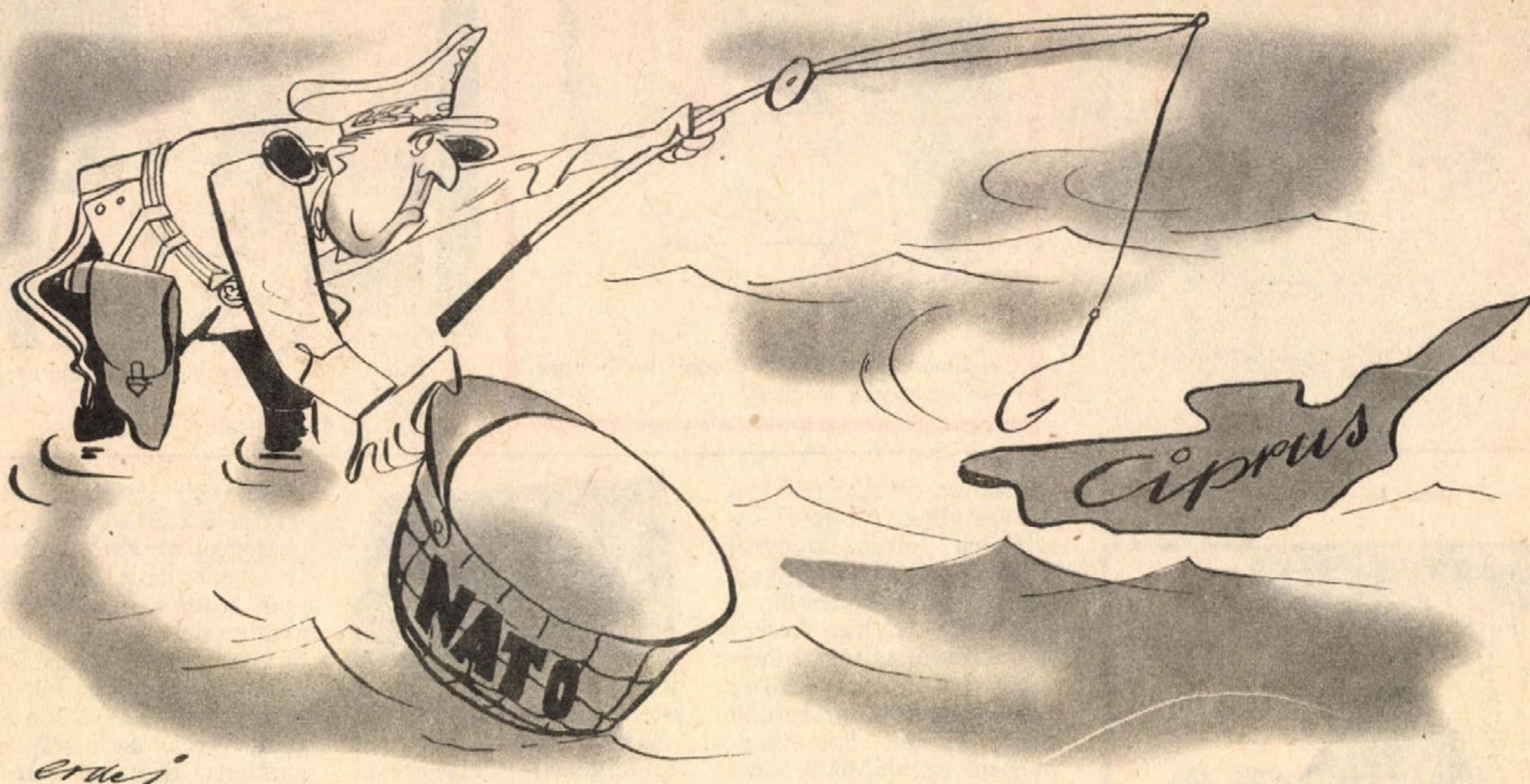
Puritán albérlet

Megnyugtató

– Látod, fiam, amióta a miniszoknya a divat, nem idegeskedem, hogy a kislányunk le fog vetkőzni egy idegen férfi lakásán.

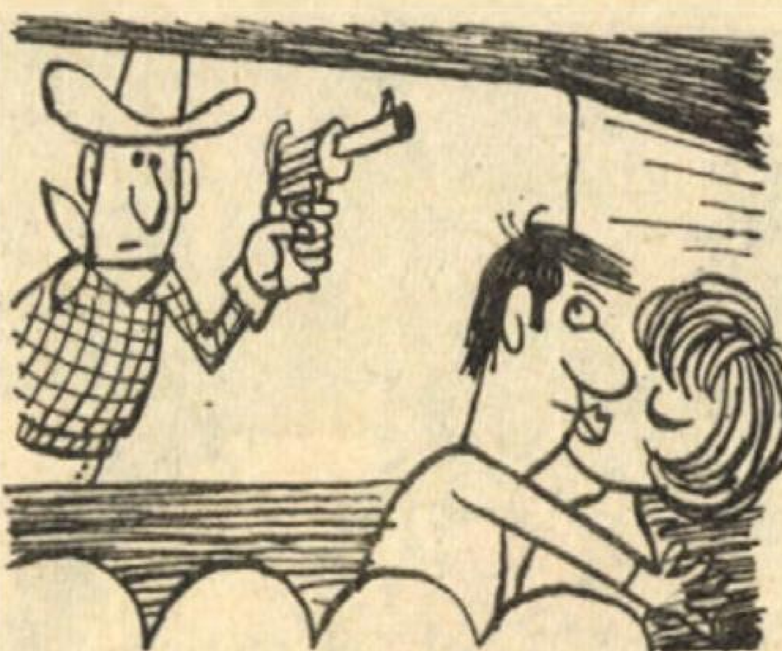

Bizonyára önök is olvasták az Uránia mozi tolvajáról, aki a következő módszerrel dolgozott: megnézett egy filmet, megállapította, hogy melyik a film legizgalmasabb jelenete — amikor mindenki a vászonra mered —, aztán jegyet váltott a következő előadásra, és ennél az izgalmas jelenetnél, négykézlábra ereszkedve, a sötétség leple alatt, a székek alatt bujkálva, szépen elemelte a nők földre tett táskáját, szatyrát.

Miközben a hírt olvastam, arra gondoltam: nehéz sora lehetett szegénynek. Először is minden filmet kétszer kellett megnéznie. Aztán olyan kevés jó film fut a mozikban, és még kevesebb azoknak a jeleneteknek a száma, amikor a néző — elfeledkezve a mellette ülő kislányról vagy fiúról, elfeledkezve a napi gondokról, a körülötte levő világról —, székében előredűlve, tátott szájjal a filmre bámul. Ha a filmgyár vezetője lennék, feltétlenül alkalmaznám az illetőt — természetesen büntetésének letöltése után —, és a házi vetítéseken azt figyelném, mikor bukik alá, illetve stopperórával azt mérném, mennyi ideig mászkál a székek alatt.

Tapasztalatból tudom, milyen nehéz megállapítani egy-egy filmnél, hogy melyik az a jelenet, amikor a néző nem figyel másra, csak a vásznon folyó cselekményre. Annak idején, tizenhat-tizenhét éves korombban, gyakran jártam moziba, lehetőleg kislánnyal, és a sötétben, a mozi utolsó sorában vagy valamelyik oldalpáholyban vidáman csókolóztunk. Rendszerint unalmas filmekhez vittem el őket: elég volt két hosszú csók között időnként a vászonra nézni, akkor is mindent értettünk, és nem veszítettünk semmit.

Egy alkalommal, első nagy szerelmem, Maca, ragaszkodott ahhoz, hogy egy nagy hűhóval beharangozott, izgalmas, kalandos filmet nézzünk meg valamelyik elsőhetes moziban. Óvatosságból először egyedül néztem meg a filmet, és azt tanulmányoztam: milyen esélyeim vannak, ha majd a kislánnyal nézem meg? Le tudom-e bilincselni, és főleg melyek azok a jelenetek, amikor nagyon kell ügyelnem arra, hogy a főhős — ha jól emlékszem, Gary Cooper — ne csavarja el a szerelmem fejét. Tessék elképzelni a helyzetemet: Gary Cooper és én! Cooper éjfekete, hosszú sörényű lovon vágtatott végig a prérin, ezüstveretű töltött coltokkal az övében, és nekem se lovam, se coltom. Csak tíz deka savanyúcukrom volt. Az is töltetlen.

Aztán eljött a nagy nap. Tudtam, hogy annál a jelenetnél, amikor Cooper belép Andersék farmjára, hogy megmentse az elrabolt Lolitát, mindent el kell követnem, hogy Maca ne a filmre nézzen, mert ha odanéz, akkor elvesztem. Cooper ennél az izgalmas jelenetnél könnyen elhódíthatja tőlem a nőt, és akkor én két óra hosszat csak a filmet nézhetem.

Tehát, amikor Gary Cooper, bőrnadrágban és bőrlajbiban belépett Andersék farmjára, pontosabban berúgta a kaput, én másodpercnyi pontossággal elfordítottam Maca fejét és megcsókoltam, majd szerelmes szavakat suttogtam a fülébe.

És győztem!

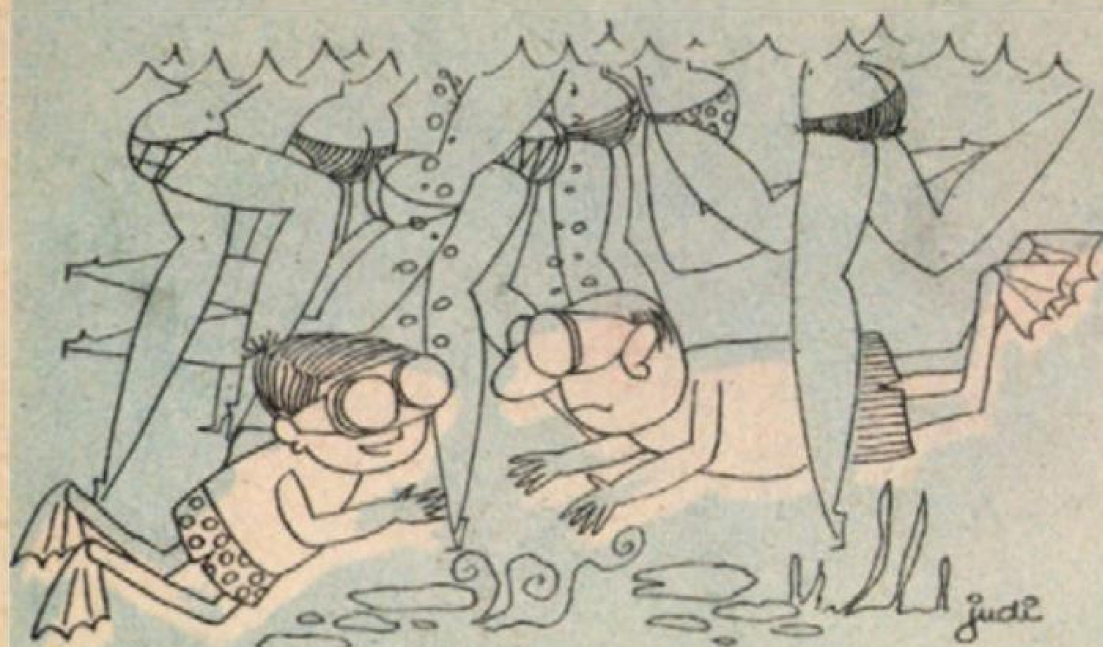
Maca nem nézett a vászonra, ahonnan lódobogás, nyerítés, pisztolydörrenés, női sikoly, férfi halálhörgés hallatszott. Nem. Csak engem nézett. És engedelmesen, odaadóan visszacsókolt. Jutalmul néha-néha megengedtem neki, hogy a filmet is nézze. Aztán, midőn ismét jött egy érdekfeszítő jelenet, újra magam felé fordítottam az arcát.

Aznap este boldog, nagyon boldog voltam. Másnap aztán megtudtam, hogy Maca szerelmes Gary Cooperbe, és már tizenhétszer látta a filmet.

S természetesen mindig más fiúval.

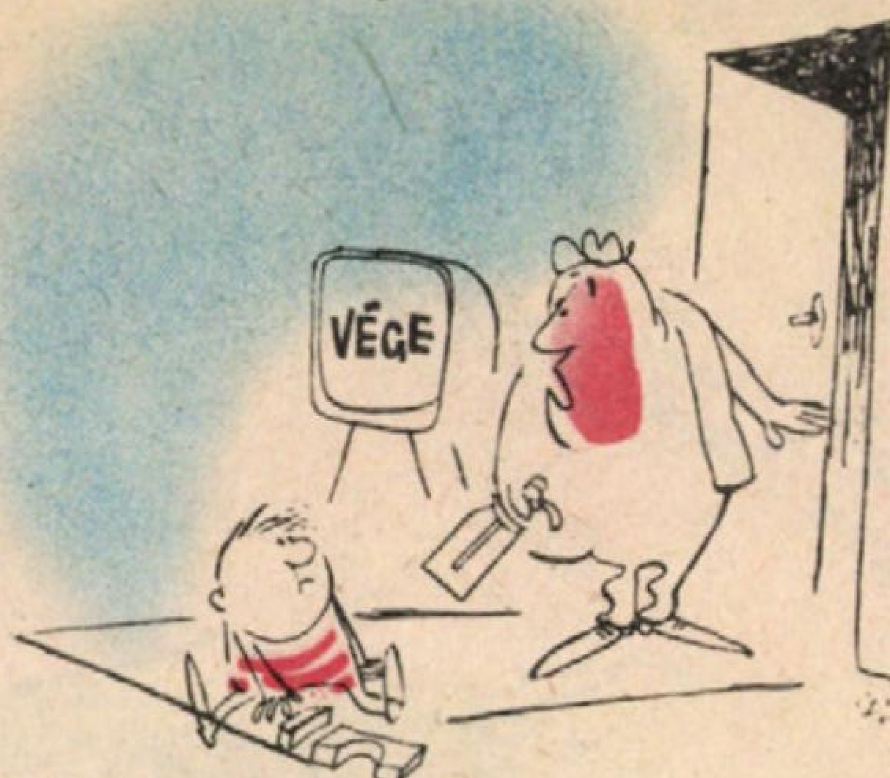
Mikes György

Gyermekszemmel

– Szia, apu! Te is kagylót keresel?

Rémfilm után

– Fiacskám, kísérj át a sötét hálószobán, le kell mennem szódáért!

Szép kilátások

– Miért ezzel az évelő növénnyel díszíti a termet?
– Hosszú értekezletre számítunk . . .

Modern idők

Minden embernek van valami álma. Az egyik öttalálatos lottószelvényről álmodik, a másik gyakori külföldi kiküldetésről, a harmadik Sophia Lorennel szeretné tölteni a hétvégét a Duna-kanyarban. Engem sokkal egyszerűbb álom kísért. Szeretném megírni az alábbi rendőri riportot, meleg testvéri ajánlással sorstársaimnak: az ország kilenc és fél millió gyalogjárójának:

Száguldó gyalogjáró elütött egy vigyázatlan gépkocsit

Csaknem végzetessé válható közlekedési baleset történt tegnap délután a Lenin körút és a Wesselényi utca sarkán. Roksa Elemér, 38 éves gyalogjáró, aki 43-as cipőjén mintegy hatkilométeres óránkénti meg nem engedett sebességgel száguldott, elütötte a CP 134-980 számú Opel Rekord gépkocsit, amelyet tulajdonosa, Csirkási Ágoston, 40 éves szövetkezeti főfejes vezetett. A kanadai nagybácsitól ajándékba kapott gép-

kocsi megrongálódott, tulajdonosa pedig dührohamot kapott.

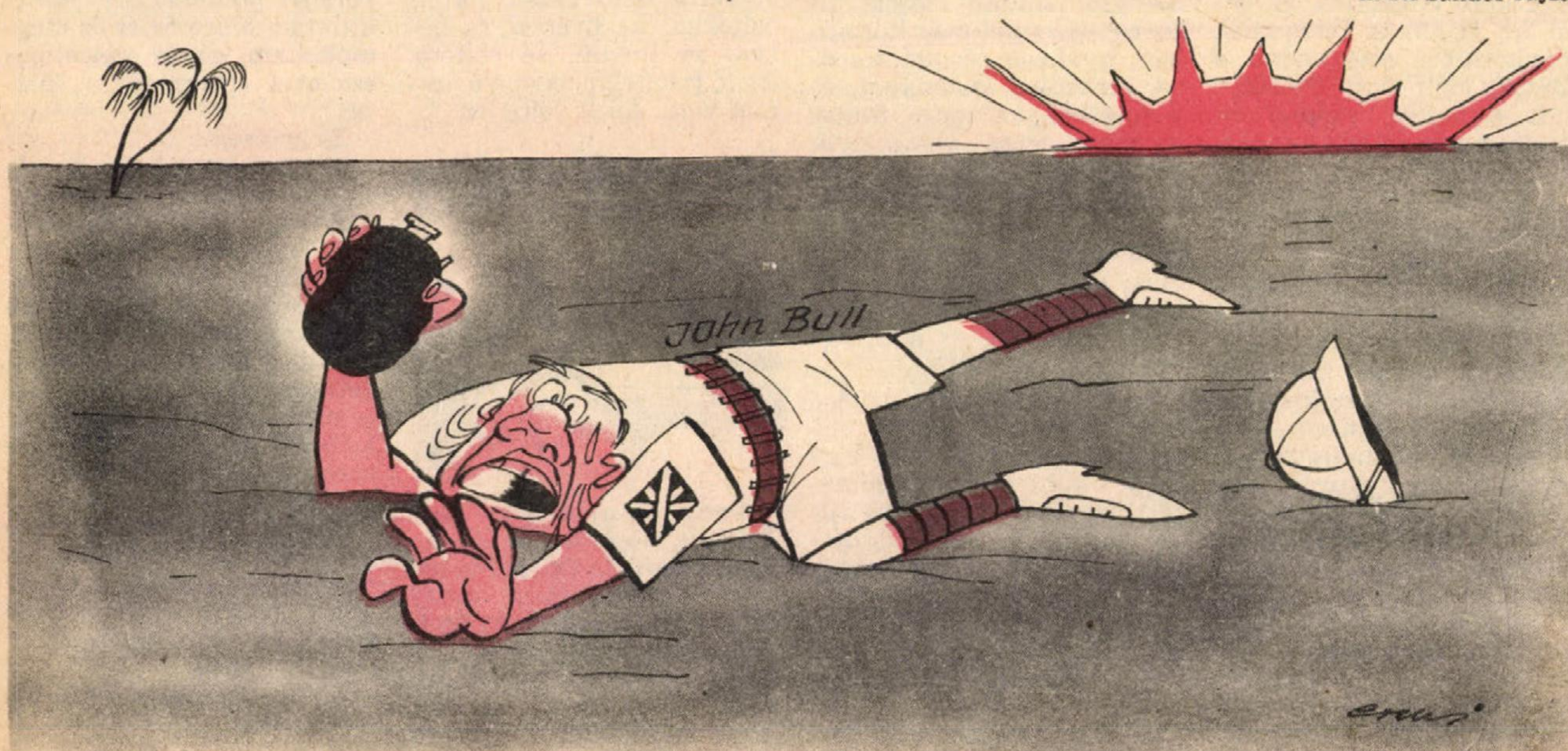
A helyszínre siető rendőr megállapította, hogy a balesetet részben az autós vigyázatlansága okozta. Nem vette észre a szomszédos Közértből teljes sebességgel a zebra felé tartó gyalogjárót, aki már nem tudott hirtelen fékezni, mert két üveg yoghurtot tartott a kezében. A rendőri közeg felelősségre vonta Roksa Elemér gyalogjárót, aki a bűncselekmény elkövetése után cserbehagyta áldozatát, és a szomszéd eszpresszóban több gyalogjárótársával együtt, zajosan megünnepelte a ritka eseményt. A rendőrorvosi vizsgálat a száguldó gyalogjárónál 1,5 pro mille alkoholfogyasztást állapított meg, amit annak tulajdonított, hogy a gázoló az összeütközés után a szerencsétlenül járt autós egészségére több pohár konyakot ürített.

A rendőrbíróság rendkívül példás ítélettel sújtotta Roksa Elemért: három évre eltiltotta a gyalogjárástól.

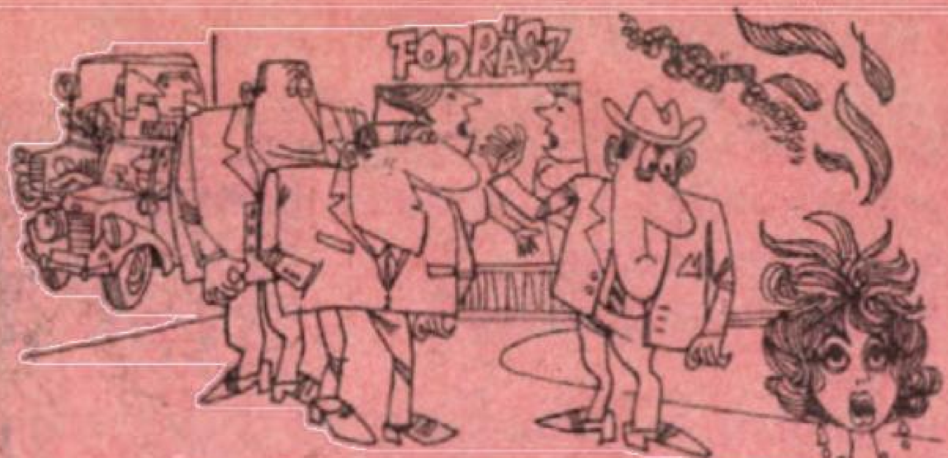
(stella)

Középkeleti dráma

Erdei Sándor rajza

– Olajat! Olajat!!

SZÍNJÁTÉK

A nőt, ki szembejön velem,
gyerekkorától ismerem,
bár régen láttam, ó, be rég!
De most e szende szőkeség
oly furcsa és oly különös,
mert hajzata pipacsvörös.
— A hajam nézi? — kérdezi —
No persze, hát azt nézheti!
Kis mosoly csillog a szemén.
— Fodrásznál voltam tegnap én,
itt-ott hajam őszülni kezd,
elmentem helyrehozni ezt.
Az üzletben, ahogy szokott,
két fodrászlányka dolgozott,
míg több nő bura alatt főtt,
egymásnak panaszkodtak ők:
az egyik elvált Fréditől,
ki megszédült az Évitől,
a másik Pistit unja már,
ki egyre csak utána jár ...
... Így folyt a szó, a vélemény,
végére érni nincs remény.
— Siessünk, kedves! — kértem én.
— Ó, hogyne! — szólt ő, kapkodott,
repesve másik színt hozott,
s tovább beszélt, mert érdekes,
egy másik fiú oly helyes,
és szemtelen is, sőt szemes,
a telefonnál kábeles,
a fizetésre rákeres ...

— — — — — — — — — — — — — —

Hát így lett hajam lángveres!

Lovászy Márton

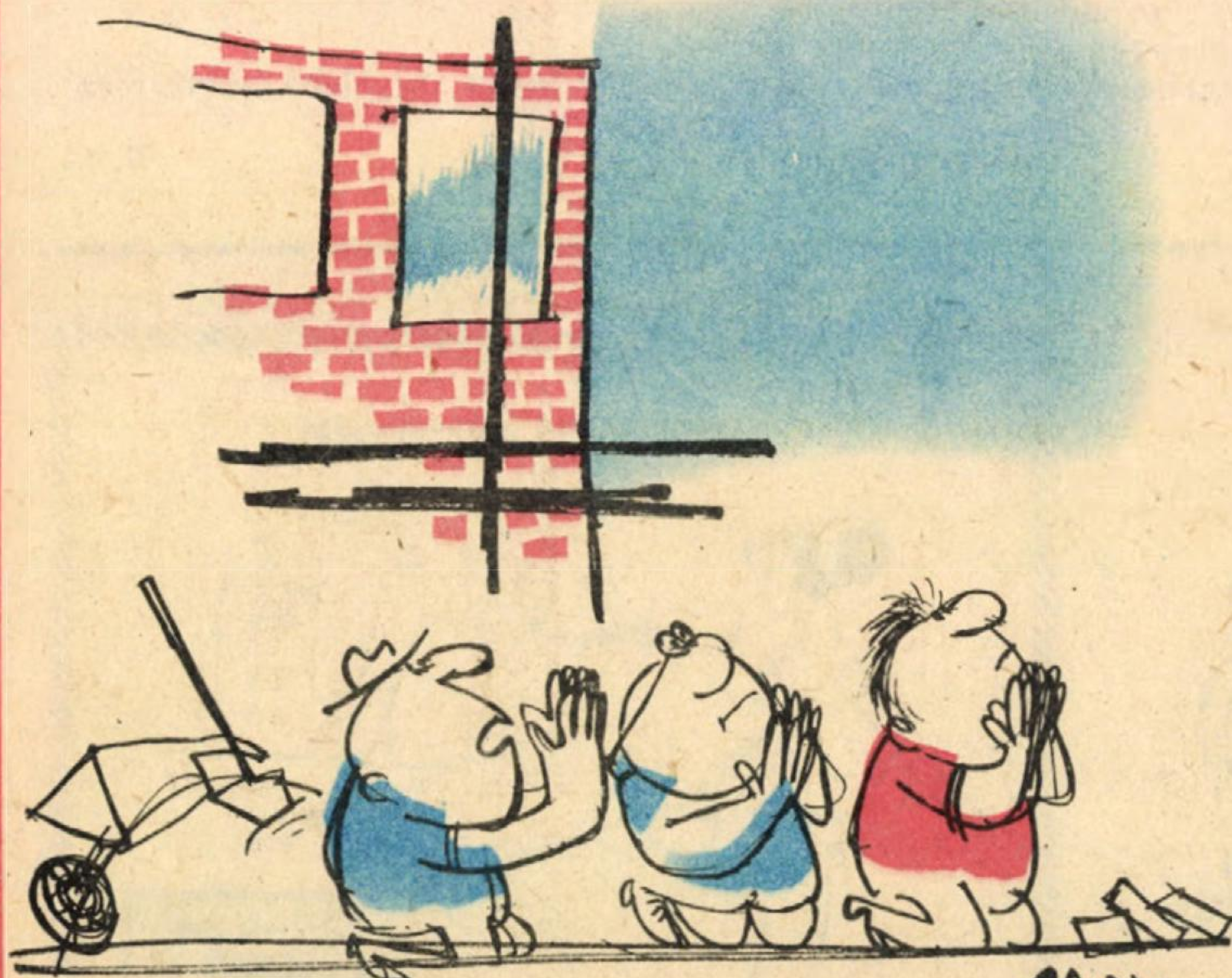
Imperialista kísérlet

Erdei Sándor rajza

– Mi mindig magasra emeljük a szabadság fáklyáját! ...

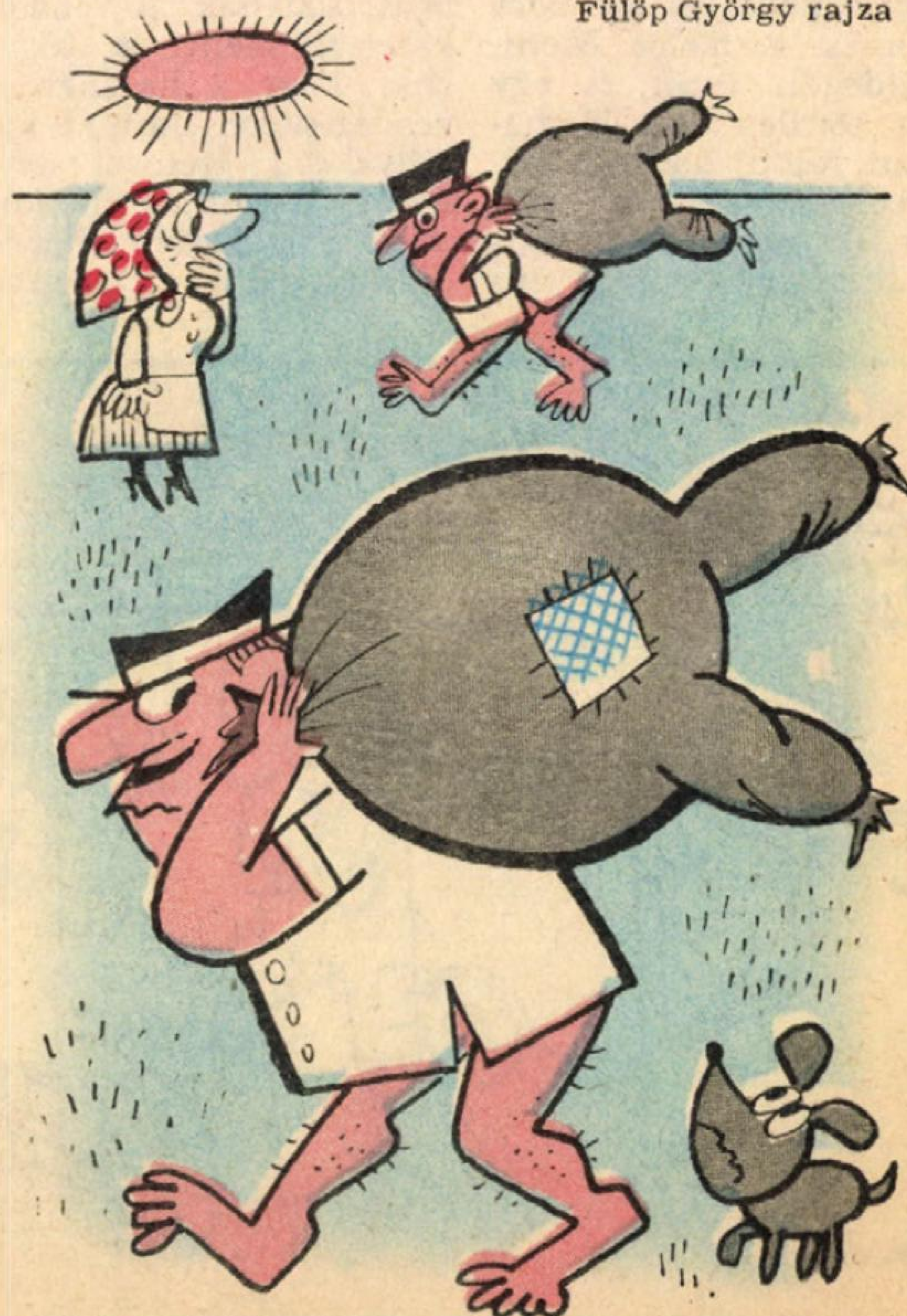
Társasház

– Istenkém, add, hogy a hatodik lakó vízvezetékszerelő legyen!

Zsákhiány

Fülöp György rajza

Kicsi a fizetés!

Ment, mendegélt a vándor az úton. Egyszerre csak egy padon ülő fiatalembert pillantott meg, aki jóétvággyal krinolint evett kenyérrel.

– Jó a krinolin? – kérdezte barátságosan a vándor, és megállt, hogy kiszusszantsa magát.

– Hogy jó-e? – kacagott a fiatalember. – Jó kérdés! A rostélyos jobb. De hó vége van és kicsi a fizetés. És te miért gyalogolsz? Miért nem veszel villamosbérletet?

– Mert erre csak autóbusz jár, és kicsi a fizetés – felelte a vándor, és továbbindult. Ment, mendegélt, mígnem egy autószalonhoz ért, ahol egy kopasz anyagbeszerző éppen a Trabantok iránt érdeklődött.

– Miért éppen Trabantot akar venni? – szólította meg a vándor. – Vannak itt jóval szebb, nagyobb kocsik.

– Ember! – hördült fel a kopasz anyagbeszerző. – Miért cukkol engem? Vennék én nagyobbat, de kicsi a fizetés. Képzelje, francia konyakot akartam venni az előbb a Csemegében, de 210 forintosat, és csak 280 forintos van. Mindig csak leisztolni, aztán...

Még tovább panaszkodott volna, de a vándor már elindult, és így nem hallotta a többit. Ment, mendegélt ismét, és egy üres területre ért. Hamarosan rájött, hogy itt felparcellázott telkek vannak. Az egyiknél egy harmadosztályú csárda pincére és menyasszonya, a másiknál egy fodrász ktsz üzletvezető-helyettese álldogált. A pincér kérdezte meg:

– Aztán mikor építenek rá házat?

– Házat? Ki tudja! Hiszen olyan kevés a fizetés...

Arrébb már felépített villasort talált. Az egyiknek a kapuján „Dr. Brumida" névtábla állt, és a tulajdonos a kertben napozott.

– Jó napot, Brumida doktor – állt meg a vándor, hogy megint kiszusszantsa

magát. – Szép ez a villa, gratulálok. És úgy látom, jó nagy.

– Ez magának nagy? – vágott vissza a tulaj. – Egy garázs már nem fért bele, pedig tudja, mennyit kellett dolgoznom, míg összehoztam?! De hát kicsi a fizetés...

Az úton autósor közeledett, majd hirtelen megállt. A kiszálló utasok a tájat csodálták. A vándor közelebb ment, és akkor látta, hogy a hazánkban vendégeskedő Umfurdi királlyal és kíséretével találkozott. A protokollfőnök minden igyekezete ellenére, a király szóba elegyedett a nép egyszerű vándorával. S a vándor megkérdezte a királyt:

– A király kartárs koronája, amit ott tetszett hagyni az ülésen, ugye színarany?

– Az, fiam – felelte a király. – De elég kopott már, ami nem is csoda, hiszen még boldogult nagyatyám csináltatta. Én nem tudok újat venni, mert kicsi a fizetés...

Újra a városba érve, egy kozmetikussal találkozott a vándor. A kozmetikus éppen taxiba ült.

– Hová, hová? – kérdezte a vándor.

– Csak ide, Párizsba – válaszolta az kedvetlenül.

– Miért mondja ilyen szomorúan?

– Mert Kanadába akartam menni a világkiállításra, de borzasztó sokat kérnek, így kénytelen vagyok Párizzsal megelégedni. Hiába, kevés a fizetés...

Úgy látszik, egyre magasabb rangú személyekkel találkozom... – gondolta a vándor, amikor elváltak. Előbb egy király, aztán egy kozmetikus. Már nem is csodálkozott, amikor hirtelen az Atyaúristen termett előtte.

– Jó, hogy jössz – mondta a vándor. – Mindenki panaszkodik: te talán meg tudod magyarázni, miért nem tökéletesebb ez a világ?

– Hogy miért nem? Hát mit gondolsz, mennyit kaptam én azért a hatnapi megfeszített munkáért?

Földi Iván

HALLOTTUNK EGY VICCET

A New York-i rendőrség bűnügyi osztályát éjjel két órakor felhívja egy izgatott férfihang.

– Halló, rendőrség?!

– Igen.

– Kérem, a Broadway és a 46. utca sarkán betörés történt. A betörő megfúrta az ottlevő bankfiók páncélszekrényét, és több ezer dollárt zsákmányolt. Azonnal siessenek a helyszínre!

Az ügyeletes rendőrtisztviselő feljegyezte a címet, aztán kötelességszerűen megkérdezte:

– Halló! Ott ki beszél?

A telefonáló szívélyesen válaszolta:

– A betörő.

JÚLIUS

Zöld levél övez kék eget,
kis bárányfelhő integet,
virág vár selymes fű ölén,
lombmennyezet borul fölém,
a napsugár, lágy, sárga tűz,
egy lepke tarka társat űz,
a természet most oly profán,
rigó trillázik fenn a fán,
— s van ebben némi praktika,
úgy fütyül rám, mint Magdika...

D. I.

MINDENFÉLE

Fontos a vitában, hogy a másik félnek is legyenek érvei, különben nem lenne mire oda se figyelni.

Egyetlen méltóságot nem törölnék el: az emberit.

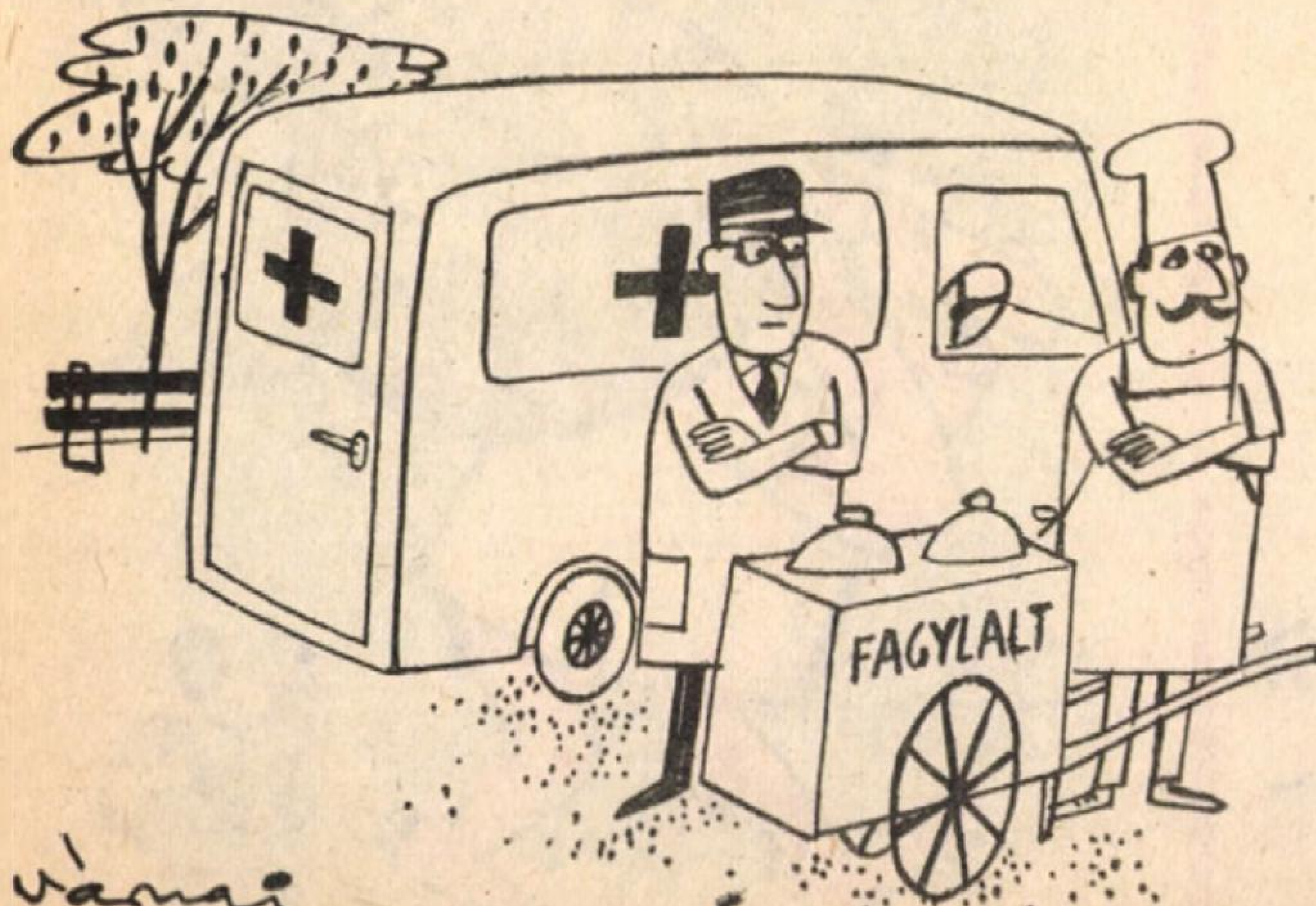
Vannak gőgös talpnyalók.

A műveltség lényege az emlékezőképesség.

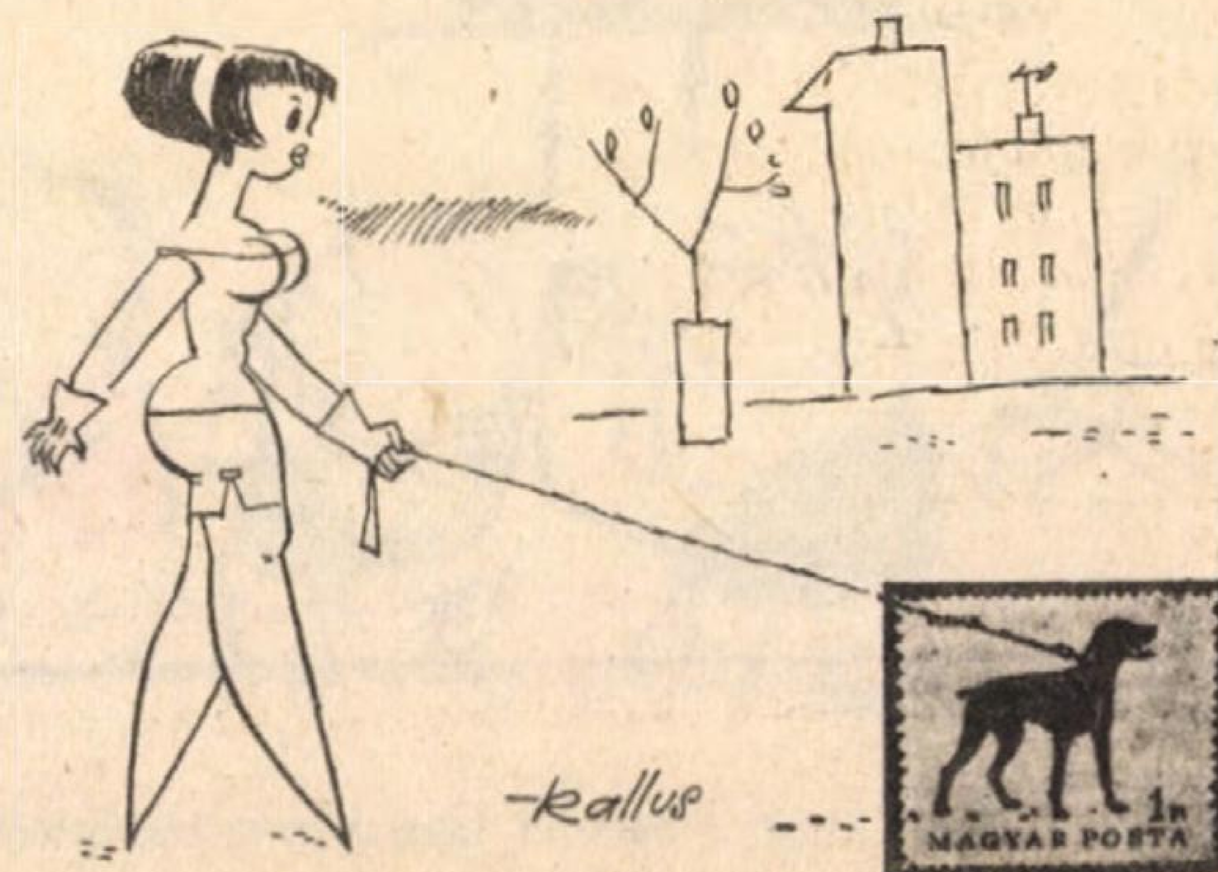
Földünk néha megalázó nemzetközi helyzetbe jut.

F. L.

Kiváló szervezés

Kutyarajongó bélyeggyűjtő

– No végre! Szereztem egyet!...

KEDVES LUDAS!

A Hétfői Hírekben olvastam, hogy Hubay Miklós „Császárhúst vegyenek...” címmel drámát írt. A rövid tudósítás ezzel a mondattal zárul: „A darabot az ősszel mutatják be, Márkus Lászlóval a címszerepben.”

Kíváncsian várom, hogy a kitűnő színművész, bár sokoldalúsága közismert, mégis, miként alakít majd császárhúst?!

S. Katalin
Bp.

Az Esti Hírlap tájékoztatása szerint a gyomai Viharsarok Halászati Termelőszövetkezet tagjai fél év alatt 159 mázsa halat fogtak, 12 ezer mázsával többet, mint a múlt év azonos időszakában.

Röpke számvetés és nyelvünk új kifejezéssel gazdagodik: a mínuszszal! Tavaly kizárólag ebből a tájából foghattak a gyomaiak, de rengeteget!

K. M.
Kecskemét

Hallottam egy kis történetet, továbbadom:

Éjjel fél kettőkor felcseng a professzor telefonja.

— Kovácsné vagyok — mondja egy ingerült szoprán —, az ön jobboldali szomszédja. Kérem, professzor úr, csináljon valamit a kutyájával, mert úgy nyüszít, hogy le sem tudjuk hunyni miatta a szemünket.

— Bocsánatot kérek — mentegetőzik a professzor —, sürgősen utána nézek a dolognak.

Másnap éjjel fél kettőkor felcseng a telefon Kovácséknál.

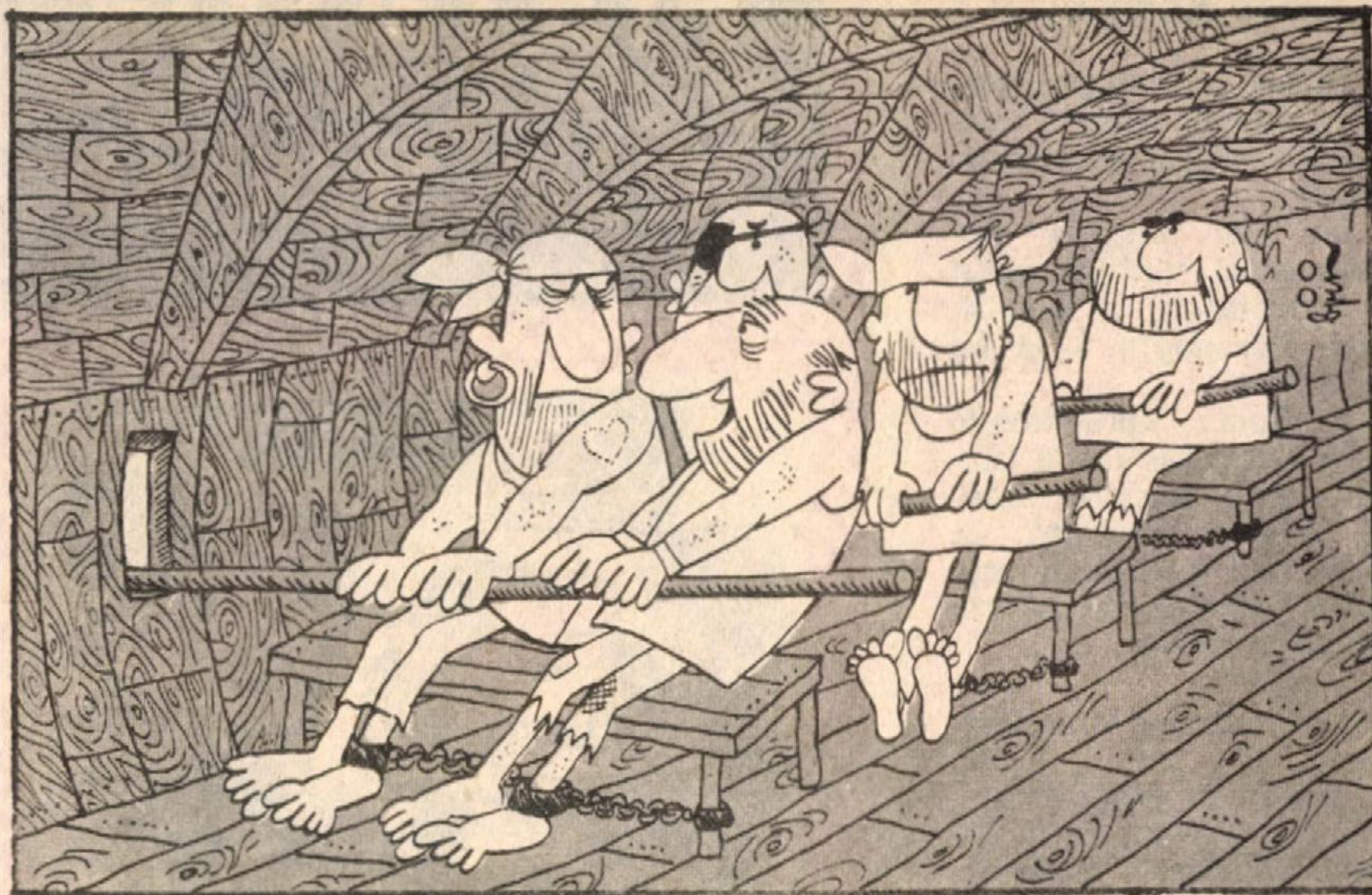
— Utána néztem a dolognak — jelentkezik a professzor —, nekem nincs kutyám.

A. K.
Bp.

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Hogy az ismerősök megpukkadjanak

Balázs-Piri Balázs rajza

– Mondja, hogy lehet innen képeslapot feladni?

Miből él az ANGYAL?

Minden félreértés elkerülése végett, nem Roger Moore a jóképű és rátermett filmszínész. Nem. Maga Simon Templar. Az Angyal. Már régen motoszkál fejemben: miből él ez a gáncsnélküli lovag? Miből terem pillanatok alatt a világ egyik csücskéből a másik csücsökbe, ahol éppen valami bűntény készül? Tegyük fel, az Angyal épp Londonban időzik, amikor megtudja, hogy Honkongban egy bandita aljas terveket forgat egy szép, de ártatlan asszony ellen. Hipp-hopp, már ott is van!

Sajnos nem vezetek jegyzőkönyvet az Angyal által megtett kilométerekről, de testvérek között is legalább 100–150 ezer dollárt utazott már el. És látták legutóbb a lakását? Azok a bútorok, az a terasz, azok a beépített gyönyörűségek! De hát miből? Miből?

Közvéleménykutatást rendeztem a közelmúltban, barátaim, ismerőseim tágabb körében: szerintük miből telik az Angyalnak erre az életmódra?

Először meghökkentek, erre senki sem gondolt. Jellemző. Ha egy pesti anyagbeszerző csak egy egyszerű Opelt vesz és a Balaton mellett egy villát építtet, már megindul a találgatás: miből? De egy ilyen külföldinél természetes, hogy mindenre telik.

Végül mégis, az első meghökkenés után a következő véleményeket hallottam:

1. Van egy gazdag apja, attól tisztességes havi apanázst kap.

Érett megfontolás után el kellett vetnem ezt a teóriát. Mert akkor csak értesültünk volna erről a tényről mi, akik már olyan bensőségesen ismerjük az Angyalt. Legalább valami effélét hallhattunk volna tőle: „Ne haragudj, ezt a gyilkosságot momentán nem tudom kideríteni. Hónap vége van, és az öregúr még nem küldte a dohányt.”

2. A nők támogatják.

„Amilyen jóképű fickó, én is hajlandó lennék, esetenként egy százassal támogatni, legfeljebb kevesebbet költenék feketére...” — sóhajtotta némi nosztalgiával a csinos, ám többszörösen elvált Vlahács Istvánné.

Felháborodva utasítottam vissza az ötletet. Elképzelhetetlennek tartom, hogy ez a Grál lovag ilyen eszközökkel tartaná fenn magát. De különben is, ilyen jellegű szolgáltatásokkal annyi pénzt összeszedni... Nem valószínű.

Másra nem gondolhatok, minthogy Pesten italboltvezető vagy fogorvos, vagy kisiparos. S hogy mikor harcol a bűnözők ellen?

Mellékállásban...

Kertész Magda

Szégyenlős miniszoknya-tulajdonos

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

„KIS KUTYA, NAGY KUTYA..."

Július 2-án nagy sikerrel tartották meg a miskolci országos kutyakiállítást.

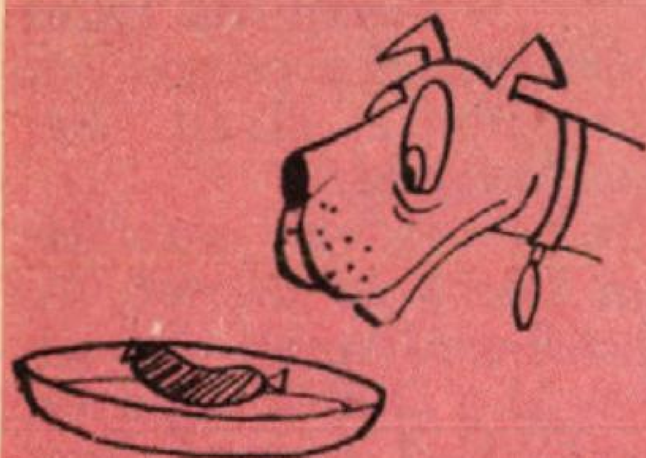
Én két magyar komondorral vettem részt a kiállításon, e kutyák napi húsadagja 3—4 kg fejenként.

A Sport kisvendéglő előtt hatalmas tábla hirdette, hogy kutyák részére élelem kapható. A tábla bal sarkában egy száját nyalogató kutya, alatta a szöveg:

„Gazdikám, ide menjünk be,
itt nekem is vehetsz 10 dkg
lecsó kolbászt 4,80 Ft,
páros debrecenit 8,90 Ft,
párizsit 6,10 Ft-ért."

Igaz, a kutyáim nagyok, de én nem vagyok olyan nagykutya, hogy fejenként két-háromszáz forintos ebédet fizethettem volna nekik.

Evers Vilmosné
Pilisszentiván

„KÉK A LÁBA, ZÖLD A SZÁRNYA"

a dalban szereplő madárnak.

Nekünk viszont, akik hazai gyártmányú női cipőben járunk, szürke és fekete a lábunk, mert a cipőgyár olyan bélésanyagokat használ, amelyek festenek.

A dalban szereplő madár azt a tanácsot kapja: „Várj, madár, várj, te csak mindig várj!" Mi is várunk, várjuk azt a cipőbélést, amelyik nem fest, és reméljük, hogy nem kell örökké csak várnunk.

A VBKM 8. sz. Világítástechnikai Gyár munkaügyi osztályának nődolgozói

FIATALOK NYÁRI MUNKÁN

HAZATÉRÉS

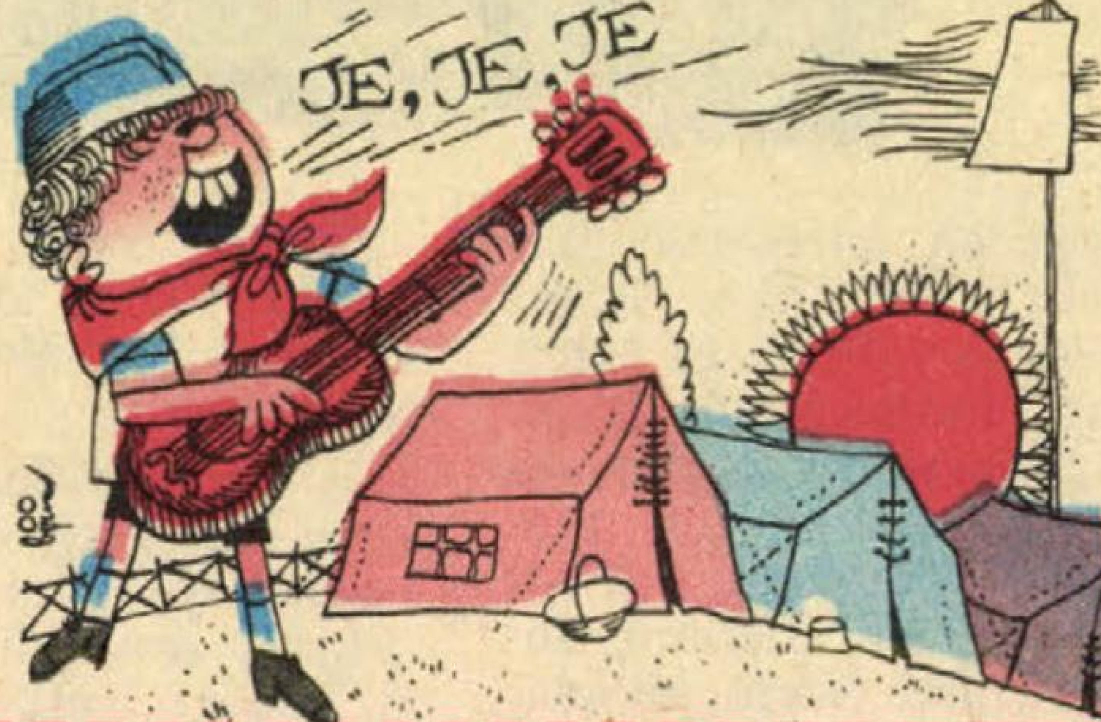

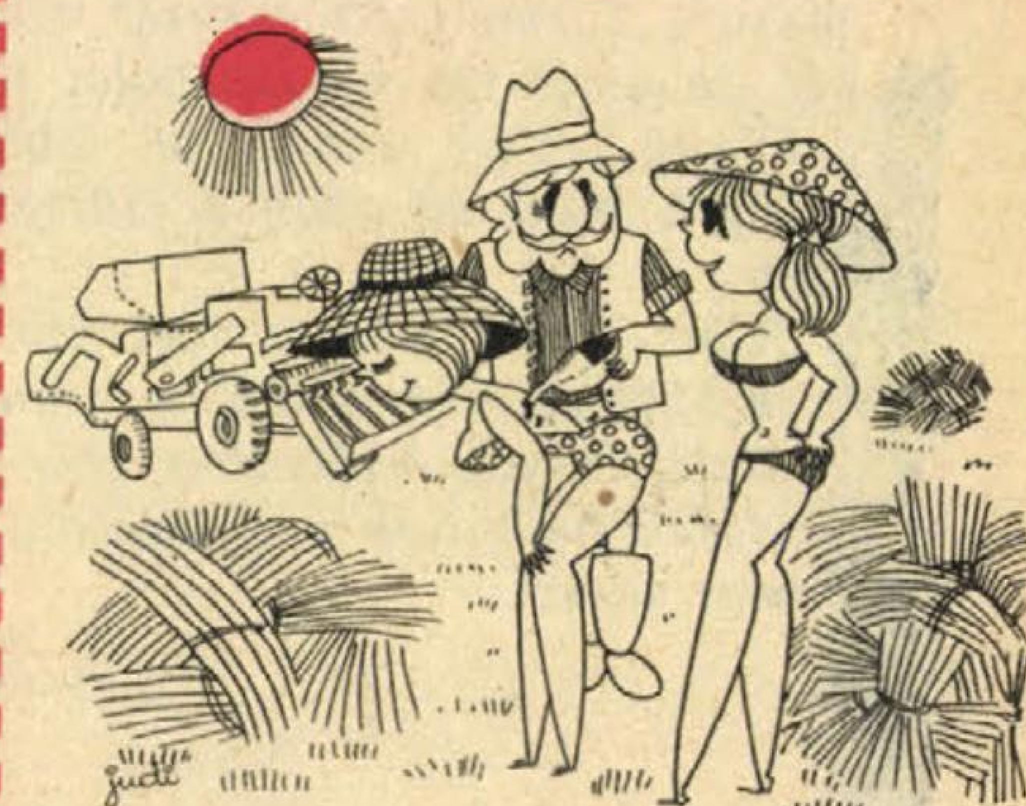
– Hát nem ismersz meg? A fiad vagyok!

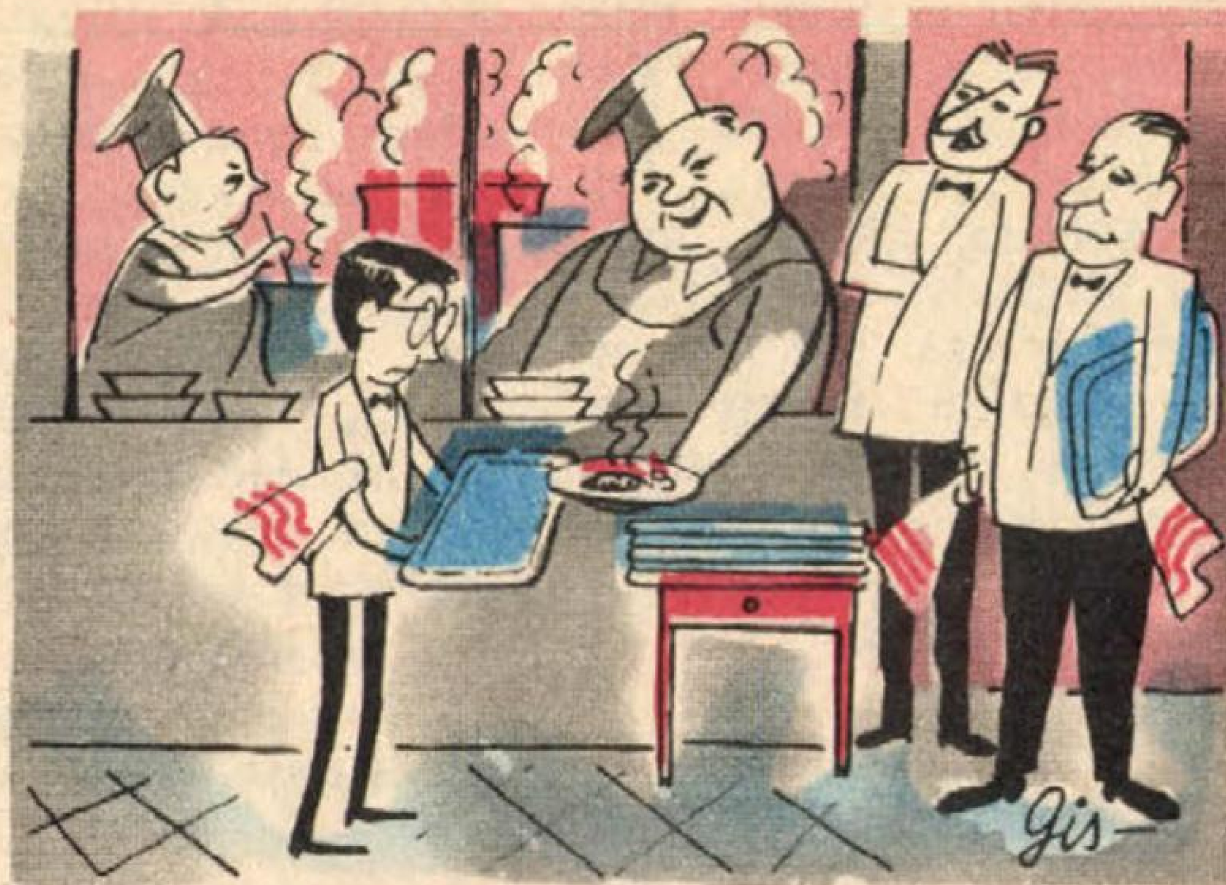
– Rakd te is kontyba, úgy nem olyan meleg! ...

ZENÉS ÉBRESZTŐ

– Jani bácsi, a gépeket is ilyen gyakran olajozza? ...

– Öcsi, te vidd ki ezt az adagot! Melletted egész normális adagnak tűnik ...

ÁLDOZATKÉSZ SZÜLŐ

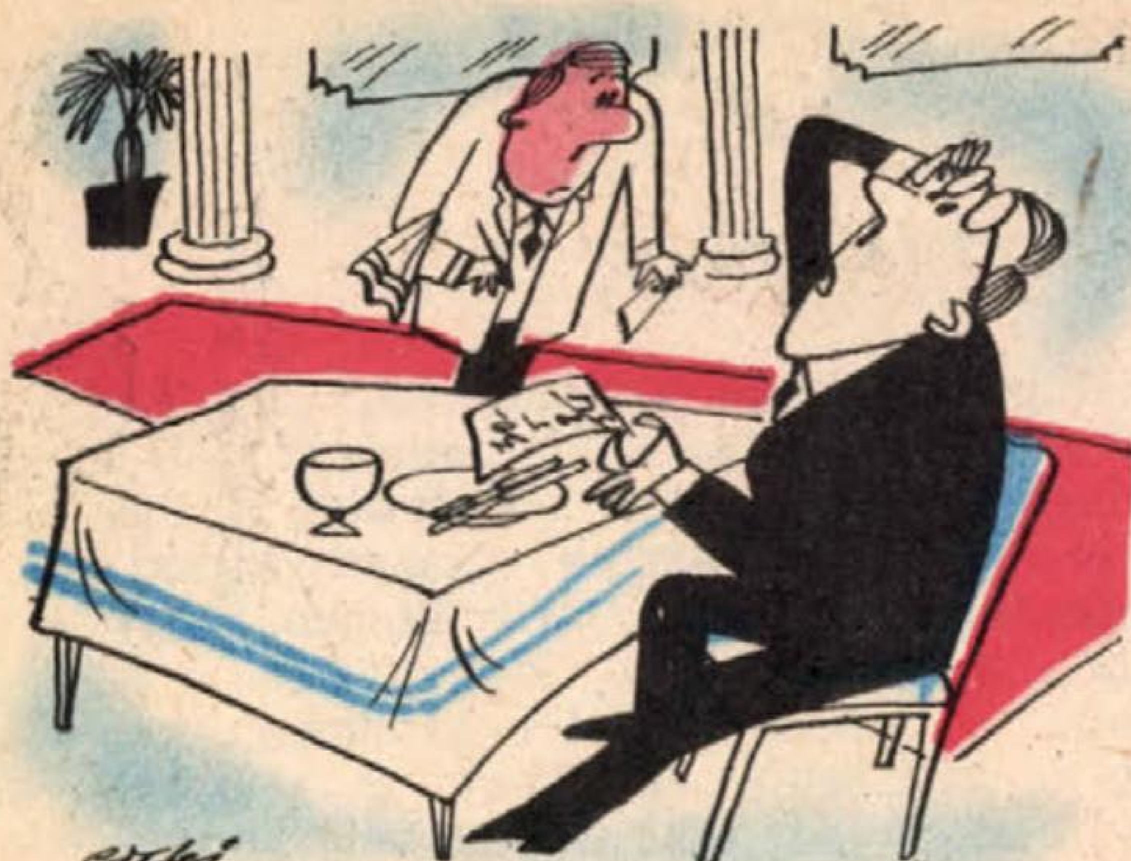
– Otthon is én csinálom helyette a leckét ...

A TÁBORI NÉPSZERŰSÉGI VERSENY VÉGEREDMÉNYE

– Tessék Pistikéből négy hétre főmérnököt csinálni!

– Ejnye, Kovács, és én még magát átengedtem matematikából . . .

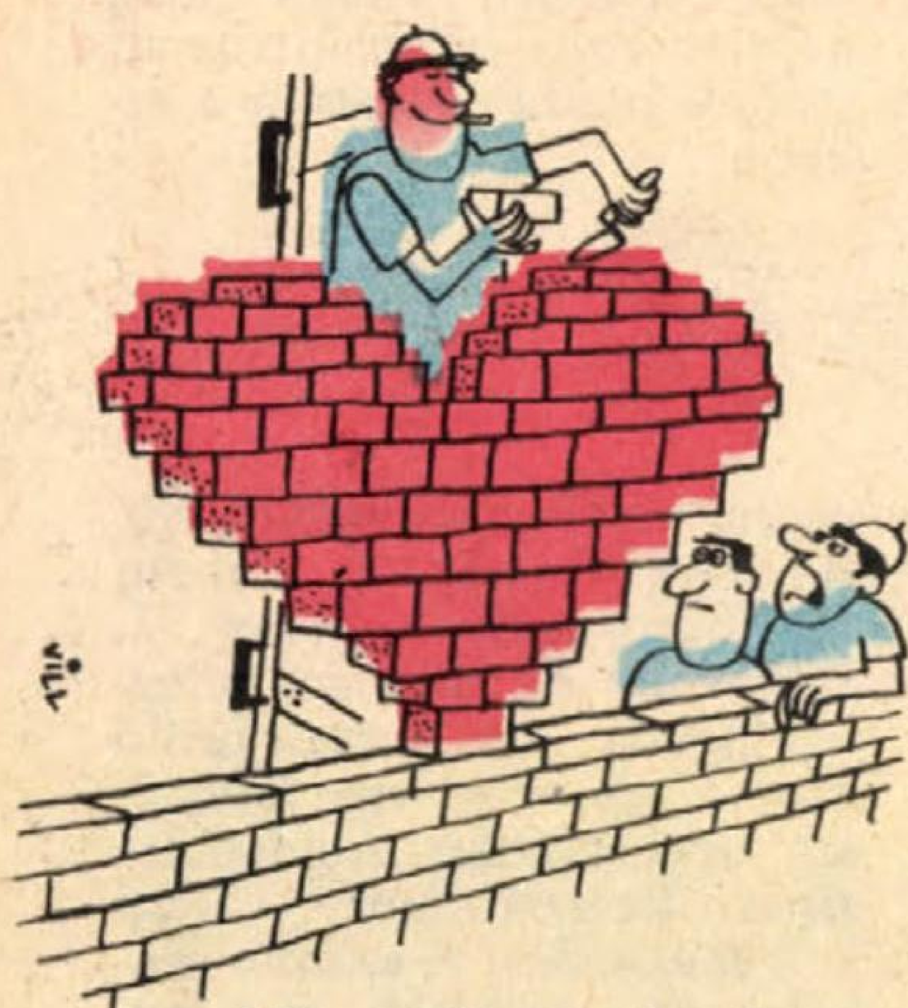

– Kislány, maga kertész?
– Nem, kérem, én bölcsész vagyok.

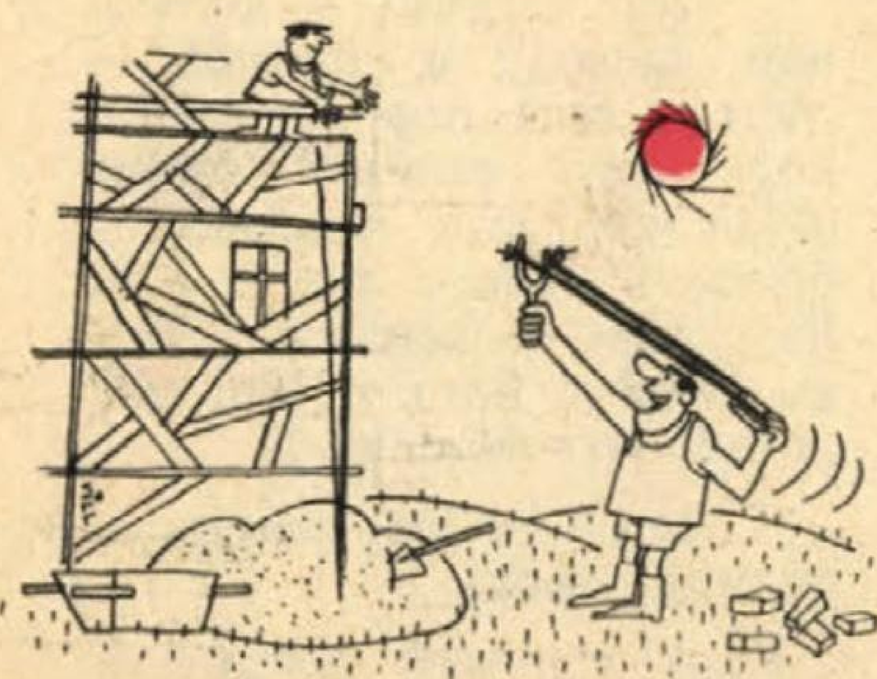
AZ ÉPÍTŐIPARBAN

Talicskázás

– Már megint szerelmes!

– Megy a tégla!

AZ ELSŐ ÉJSZAKA A SÁTORTÁBORBAN

– Vigye vissza! Ez a hús romlott!
– Tessék csak nyugodtan megenni, én úgyis medikus vagyok . . .

pesti tudósítónktól...

Fejlődik a nyelv, s egy-egy fogalom, megszokott kifejezés jelentést cserél. A napokban egy italbolt előtt vitt el az utam. Két vendég veszekedett éppen, s válogatott sértéseket vágtak egymás fejéhez. A hallgatóság egyik tagja így fordult a mellette állókhoz:

– Milyen diplomatikusan fejezik ki magukat!

*

Figyelemreméltó álmom volt a minap. Az Ezeregyéjszaka hangulatát idéző rabszolgavásáron voltam. Az egyik kereskedő fiatal leányokat árult. Zengő hangon a következőket kiabálta:

– Nagy menyasszony-vásár! Egyet fizet, kettőt kap!

*

A technika haladásával nem mindenki tud lépést tartani. Van, aki az elektronikát nem érti, mások az iker telefont. Egy kedves barátom mesélte, hogy ikertelefonviszonyban vannak egy idős hölggyel, aki történetesen ugyanazon az emeleten lakik. Az idős hölgy számára rendkívül fontos a telefon, mert azon szokta elmesélni fiatalkori emlékeit az ismerőseinek. Ha barátom, vagy a felesége használja a telefont, az idős hölgy már kétségbeesetten csenget az ajtón, és feldúlva panaszkodik:

– Mi van? Teljesen süket nálam a telefon.

– Most éppen mi beszélünk! – mondja egy kissé fojtottan a barátom.

– Maguk tudnak beszélni? – csodálkozik az idős hölgy. – Nálam teljesen süket.

– Most az. Mert mi beszélünk.

– Nem értem. Az előbb én is tudtam beszélni, most meg teljesen süket a készülék.

– Drága asszonyom, ikertelefonon egyszerre csak egy beszélhet.

Az idős hölgy felcsattan.

– Azt én nagyon jól tudom. Nem ma tanultam illemet. Én nem szoktam senkivel sem egyszerre beszélni, én mindig megvárom, amíg a másik befejezi, én nem vágok mások szavába, mint manapság a népek.

Barátom türelmes.

– Egy kicsit tessék várni, amíg a feleségem befejezi, akkor majd tetszik tudni beszélni.

– Hogyan, amikor teljesen süket nálam a készülék . . .

(És így tovább, naponta többször is.)

f. l.

Palotai Boris írja:

VISZONTLÁTÁS

Múltkoriban vidéken jártam, s ahogy ráérősen sétálgatok az utcán, lelkes sikolyra leszek figyelmes. Két nő borult egymás nyakába, egy ősz hajú néni s, legnagyobb meglepetésemre, egyik kiváló színésznőnk. A harmadik lelkes sikolynál kiderült, hogy osztálytársak voltak.

– De gyönyörű vagy, Mucikám! – áradozott az ősz hajú néni. – Nekem elhiheted. egészen fiatal ember. Nem lehet több...

– Még annyi se! – vág közbe kiváló színésznőnk. – Diákkora óta szerelmes belém. Eleinte okos próbáltam lenni. Huszonöt év korkülönbség. Talán több is. Aztán azt gondoltam: inkább boldog leszek, mint okos. Tart, ameddig tart! – Diadallal vágja ki: – Hat éve tart már! Ez konzervál engem. Ettől maradtam fiatal. Hogy

Én azt is megmondtam, amikor csupa pecsét volt a lüszterkötőd. Emlékszel? Most gyönyörű vagy! Egyszerűen gyönyörű!

Kiváló színésznőnk lehúzza a kesztyűjét, s jelentős mosollyal a karikagyűrűjére mutat. – Férjhez mentem... – Benyúl a táskájába, kihalász egy fényképet, odanyújtja az ősz néninek, aki figyelmesen nézegeti.

– De hisz ez... ez egy szép vagyok-e, abban nem vagyok biztos. De hogy fiatal... – és ráhunyorog a nénire.

– Hát ha semmiképp sem tudsz felugrani hozzánk... legalább nézd meg az unokáim képét. – Az ősz néni felkattintja a táskáját, és egy csomó fényképet nyom kiváló színésznőnk kezébe. Az ide-oda forgatja őket, majd felcsattan:

– Azt hiszed, én látok?!

EZ AZTÁN SIKER!

Író–olvasó találkozón vettem részt egy alföldi városkában. Lelkes meghívólevél előzte meg az előadást. A könyvtáros biztosított, hogy állandóan kézben vagyok, ronggyá olvasnak.

A terem, amelyben a találkozót tartották, zsúfolásig megtelt. Élénk, érdeklődő szemek szegeződtek rám. Csakugyan ronggyá olvasnak, állapítottam meg. Beszéltem, meséltem, s amikor befejeztem az előadást, felzúgott a taps. Utána csend támadt, várakozó, feszengő csend. – Kérdezzenek valamit – nógattam őket. A csend egyre mélyült. Már olyan mély volt, hogy szinte elsüllyedtem benne. – Melyik könyvemet olvasták? – Az élénk, érdeklődő szemek pislogásba menekültek. Versenyt pislogott az egész terem. Végre egy gömbölyű, idősebb asszony megszánt, felnyújtotta a kezét. – Azt szeretném megkérdezni az írónőtől, vezet-e háztartást? – Igenlő válaszomra elégedetten rázta meg fonott kalácshoz hasonló kontyát. – Hál' istennek! Mert a házikonyha kezd kimenni a divatból. Én ma is olyan tökfőzeléket csináltam... Magam teszem el a tököt, babot, zöldborsót, paradicsomot. Én meg nem eszem a konzervet, meg azt a mindenféle pancsot...

A terem felbolydult. Tízen jelentkeztek egyszerre, türelmetlenül, tettre készen. Hogy igenis, a konzervek... A konzerv felér az otthon készült ételekkel. S mennyi időt takarít meg vele az ember!

– Ugyan már! – csattant fel egy termetes néni. – Azért van annyi válás manapság, mert az asszonyok konzervekkel traktálják a férjüket.

Egy teljes óráig tárgyalták hevesen, izgatottan, kigyúlt arccal, konzerv vagy nem konzerv. Én sehol sem voltam. Ronggyá olvasott műveimet nyomtalanul elnyelte a házikoszt kérdése.

Amikor a könyvtáros elbúcsúzott tőlem, hálásan szorongatta a kezemet. – Ilyen forró, pezsgő vitánk még nem is volt! Huszonnyolcan szóltak hozzá! Ez aztán a siker!

VOLTAM SZAUNÁZNI

Ha jól emlékszem, az ötvenes években nyílt meg nálunk a szauna fürdő, a Báthory utcában. (Rövid életű volt.) Akkoriban semmiről sem akartam lemaradni, rohantam hát szaunázni egyet. A szaunázás így folyt le:

Betessékeltek egy kabinba. – Tessék levetkőzni, le, le egészen. – Két pőre hölgy között vonultam végig egy heverőkkel teli szobán.

– Belépünk a gőzkamrába – mondta az intézet orvosnője. Kicsit meleg volt. Kicsit nagyon meleg. Vedrek sorakoztak egymás mellett, mellettük nagy halom nyírfavirgács. Valaki nekem esett, és végigvert virgáccsal. – Tartsa oda a talpát is – figyelmeztetett egy pőre molett. – Legjobb, ha saját maga paskolja végig magát.

Az orvosnő értésemre adta, hogy hetven-nyolcvan fokos gőzben vagyok, melyet izzó kövek hevítenek. Míg magyarázott, vizet locsolt a kövekre. Nem tudtam, a fülem zúg-e, vagy a kő sistereg. Hatalmas kemencét fedeztem föl, ezt megpaskolásom első percében nem vettem észre. Ez hát a szauna! pihegtem égő orrlyukakkal, és össze akartam esni, de az orvosnő ezt korainak találta. – Nagyszerű! – mondta elragadtatva. – Olyan a bőre, mint a pipacs. Az érrendszer tágul, a vér erősen kering... Most tessék lefeküdni a padra! – Én lefekszem, helyesebben elnyúlok. De nem sokáig hagyott haldokolni, a padokon mind feljebb, feljebb kellett haladni. – Nyugodtan lélegzeni – intett az orvosnő. – A lábakat felrakni arra a tartóra.

Lábam fent, fejem lent. Csüngök, mint egy húsvéti sonka. – Ne kalimpáljon, kérem! Felesleges hőt fejleszt. – Dehogy akartam én hőt fejleszteni! Örülök, ha csendben elszenderedem. A fülemben egyhangú pattogás. Ömlik rólam a víz. – Izzad? – kérdi egy túlvilági hang.

Nem tudom, hogy kerültem annak a kis hidegvizes medencének a szélére, de egyszer csak ott voltam. – Beugrani, beugrani! – nógatott az orvosnő. Már a víz alatt kuruttyoltam, kezdtem éledni. Majd kint feküdtem a heverőn nyakig bebugyolálva. Hőmérőt dugtak a hónom alá, harmincnyolc fokos lázam volt. Az orvosnő megnyugtatott: Egy szauna fürdő alatt a szervezet egy fertőzéses megbetegedés minden fázisán keresztülmegy. Nem kell megijedni. A szauna szabályozza a testsúlyt, és a legmegerőltetőbb testi és lelki munkák után biztosítja a teljes regenerálódást.

– Szép vagyok? – kérdeztem másnap a fiamtól. – Mert a finn nép azt tartja, hogy egy asszony sosem olyan szép, mint huszonnégy órával a szauna után. – A finn nép? – kérdezte bizalmatlanul a fiam. – Hol tárgyaltál te a finnekkel?

– Finn fürdőt vettem – mondtam neki.

Fiam alaposan szemügyre vett. – Te a finn fürdő előtt voltál szép, nem huszonnégy órával utána, hanem huszonnégy évvel előtte. Sajnos, akkor még nem ismertelek...

SZILÁNKOK

MODERN SZÜLŐ

– Leányom, jól jegyezd meg: egész életedben úgy élj, hogy a szomszédok meg ne tudják.

TŰZESET

Kigyulladt a szerszámraktár. Az igazgató ellenezte, hogy minden csip-csup dologért kihívják a tűzoltókat. A gyár főmérnöke viszont ragaszkodott hozzá. Döntés a jövő hétre várható.

TANÁCS

A negyvenedik év betöltése után, vérnyomásunkat állandóan ellenőrizve, mértékletesen és meggondoltan legyünk meggondolatlanok.

PERTU

X. azért akarja meginni velem a pertut, mert tegezve könnyebb gorombáskodni.

BÜSZKESÉG

Tegnap az utcán dánul azt kérdezték tőlem, hol az Almássy tér. Bal kezem három ujját felmutattam, a jobb kezemmel pedig előre mutattam, így jeleztem, hogy innét a harmadik sarok. Jó érzés, ha az ember dánul is tud mutogatni.

KEZDŐ ÜZLETEMBER

Szegény, olyan tapasztalatlan turista, hogy üzletelés céljából négy üveg Kinizsi sört vitt magával Prágába.

SZERELMES ASSZONYKA

– Már megint éjfél után jössz haza, Béla! Ha ez még kétezerszer előfordul, elválok tőled!

IDEGENFORGALOM

A szomszédban lakó kis családnál is számítanak egy hazalátogató magyarra. Tíz nappal ezelőtt ment el hazulról, azóta állandóan iszik.

FELELŐSSÉG

Vannak nők, akik négy gyerek után sem érzik anyának magukat.

CIPŐÜZLETBEN

– Tessék mondani, és tartós ez a cipő?

– Ha ön otthonülős természet, még jövőre is bátran viselheti.

TAKARÉKOSSÁG

Brahovácz meséli:

– Mostanában rengeteg pénzt megtakarítok. Van a kerületben egy étterem, minden délben bemegyek, megnézem hátul a konyháját, utána már nincs kedvem ebédelni.

(galambos)

Balatoni vihar

Vasvári Anna rajza

– Hol lehetne megtanulni úszni?

Népi játékok

Amióta divatba jöttek a különféle Ünnepi Hetek, vagy esetleg csak Napok, előkerültek a régi népszokások a ládafiából. Az idegenforgalmi meggondolások új életre keltették az egykori népi szórakozásokat, s ami valaha az ősi néplélek kifejezője volt, az ma olyan fontossággal bír, hogy még az IBUSZ-nak is oda kell figyelnie.

Az a tengerentúli vendég például, aki végignézte a híres Rábaközi Napokat, sokat mesélhet messzi népeknek az ún. Böske-húzásról, amely a tudósítások szerint az ünnepségek kiemelkedő száma volt. Ma már országszerte külön néprajzi verseny folyik annak érdekében, hogy minél több eredeti népszokást hozzanak felszínre a helyi ünnepségek számára. A Böske-húzást nyilván követi majd a Veronika-pofozás, a Sanyi-fojtogató, a Boriska-nyelvelés és ehhez hasonló ősi játékos megnyilvánulások.

Mint lelkes néprajzkutatónak azonban hiányérzeteim vannak. A legnagyobb magyar falu, Budapest *régi* népszokásairól alig esik szó, nem is beszélve a *jelenlegi* népszokásokról. Amióta eltűnt a város és a falu közötti különbség, mi, fővárosiak joggal elmondhatjuk, hogy vagyunk olyan falu, mint akármelyik kisebb-nagyobb hazai település. Budapesti ténsasszonyok atyafiak, lányok, legények összefogására lenne szükség ahhoz, hogy felkutassuk ennek a székesfőfalunak népi nevezetességeit, hogy aztán a mielőbb megrendezendő Budapesti Napok idején ne álljunk itt úgy, mint színvak a közlekedési rendőr előtt. (Régi budapesti szólásmondás.)

Én minden hivatalos bátorítás nélkül mindenesetre hozzáfogtam a budapesti népi játékok, népszokások összegyűjtéséhez. Buzdításul máris a nyilvánosság elé tárom kutatásaim egynémely eredményét:

Utaspréselő. Bármilyen közlekedési eszközön játszható. Az nyer, akit az utazás befejeztével már nem kell külön könyvben lepréselni.

Vers-kvíz. Ebben a modern játékban a résztvevők elolvasnak egy verset, s meg kell mondani, hogy a vers miről szól, miről nem szól, s szól-e valamiről.

Busó-járás. Akik ezt játsszák, reggel álarcot húznak, ebben mennek munkába, majd otthon este leveszik. Többféle álarc szükséges.

Rádióbőgető. Egy rádiókészülék kell hozzá, erős hangszóró, nyitott ablak, érzékeny szomszédok, s már indulhat a másik játék, a *Feleselő.*

Mással beszélősdi. Mulatságos telefonjáték, káromkodó versennyel összekötve.

Luca-szék. Fiatalember ráül, és nem adja át az idősebbnek.

Társbérlősdi. Két család játszhatja, a bíróság csak később kapcsolódik be a játékba.

Kanál-játék. Népi díszítésű kanálba vizet tesznek, s megpróbálják megfojtani benne szomszédaikat és más ismerőseiket.

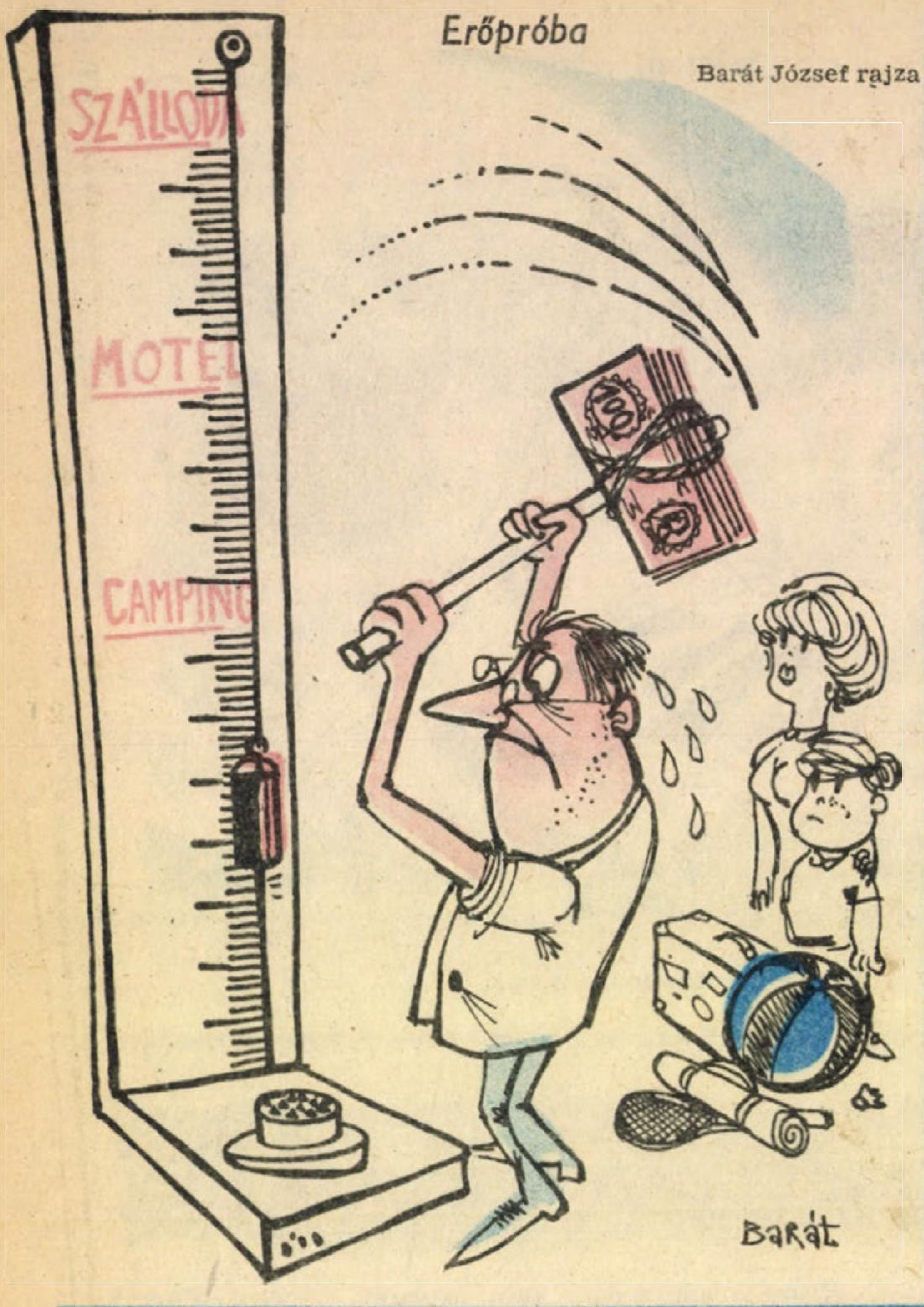
Lédererné, mi van a kosárban? Önkiszolgáló boltokban játsszák.

Mint látható, egy falunál sem vagyunk alábbvalók, s meggyőződésem, hogy még sok budapesti népi játékot, kedves népszokást bányásznak ki a szorgos néprajzi kutatók a budapesti őstalajból, amelyet amúgy is éppen felszednek.

Feleki László

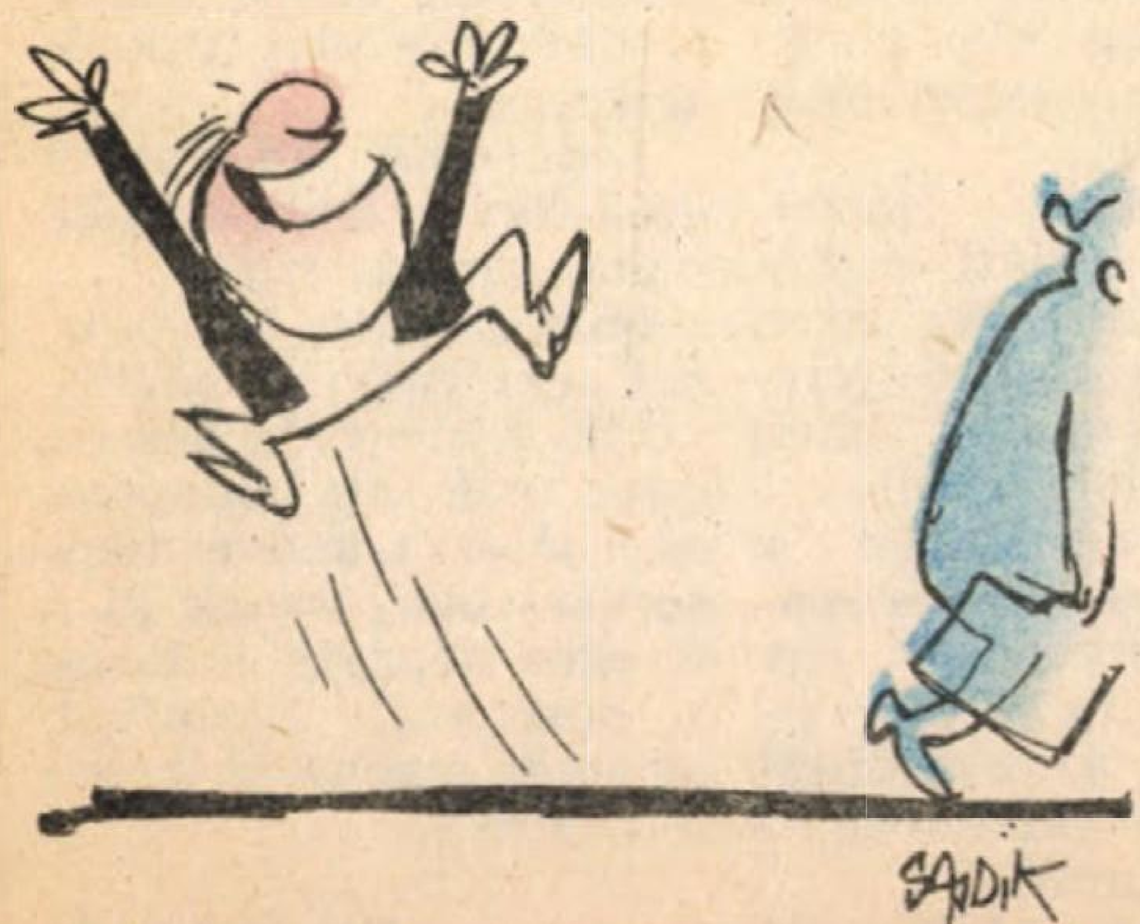
Erőpróba

Barát József rajza

Örömök

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy társaságban azt mondja valaki:
– Nincs olyan nő a világon, aki titoktartó tudna lenni.
– Tévedés – szól közbe Kovács –, én például már tizenöt éve képtelen vagyok megtudni a feleségemtől, hogy mire költi azt a sok pénzt.

*

Zabhegyi beállít a rendőrségre, és azt mondja az ügyeletesnek:
– Kérem, eltűnt a feleségem, itt a fényképe, keressék meg.
A rendőrtisztviselő ránéz a fényképre, és megkérdi:
– Miért?

*

Az orvos azt mondja a betegnek:
– Ön búskomorságba esett. Igyekezzen vidám dolgokra gondolni. Próbáljon például munka közben énekelni.
– Az lehetetlen, doktor úr – feleli a beteg.
– Miért?
– Mert én klarinétos vagyok.

*

Nagyné kiviszi a kisfiát az Állatkertbe. A gyerek különösen a jegesmedvék iránt érdeklődik rendkívül. A mama rászól:
– Kisfiam, ne menj olyan közel a jegesmedvéhez, épp elég náthás vagy!

*

Pistike bemegy a patikába, és így szól:
– Kérek valami helyi érzéstelenítő szert.
A patikus ránéz, és megkérdi:
– Minek az neked?
– Tetszik tudni, háromból intőt kaptam . . .

Téves

– Nem, kedvesem, a Lajoska cicabogara nem ott beszél, hanem itt!

Stratégia

Pusztai Pál rajza

Hódítási tervek

VÁNDORGYŰLÉS

Másodállás

Barát József rajza

Egy vérbeli VETÉLKEDŐ

A televízió népszerű vetélkedőinek számát eggyel szeretném szaporítani, és javasolnám az igen tisztelt Műsorigazgatóságnak, hogy ötletemet valósítsa meg. Az általam javasolt vetélkedő címe: „Ki miben tudós – otthon?" A vetélkedőn a korábbiaknál sokkalta szigorúbb feladatok elé állítanám a versenyzőket. A döntőbe valóban csak azok kerülnének be, akik a korszerű technika, matematika, mechanika és vegytan kérdéseiben legalább kandidátusi szinten mozognak.

A selejtezőből az juthat a középdöntőbe, aki az alábbi feladatokat teljesíti:

a) Puszta kézzel, minden szerszám, segédeszköz nélkül képes kinyitni egy cipőkrémes dobozt, anélkül, hogy kórházba kelljen szállítani.

b) Egy kis tányér földiepret, avagy mákostésztát porcukorral meghint anélkül, hogy a porcukrot előzőleg malomkövek közt vagy úthengerrel szétporlasztaná.

c) Bakelit fogpiszkálótartóból a fogpiszkálót úgy emeli ki, hogy sem a fogpiszkáló, sem az ujjperce nem törik össze.

Akik ezeken az akadályokon sikerrel túljutottak, máris belekerültek a középdöntőbe, ahol azután fogósabb leckéket kapnak. Úgymint:

a) Fogkrémes tubusból egy centiméter hosszú krémet úgy kinyomni, hogy ne jöjjön utána három kilométer.

b) Egy darab vajról a papírt úgy lehámozni, hogy a papír ne szakadjon miszlikre, és ne ragadjon bele a kulimászba.

c) Közönséges kék vagy zöld levélborítékot megnyálazni, és úgy leragasztani, hogy legalább három másodpercig ne nyíljon szét.

Most a zsüri elbúcsúzik azoktól a versenyzőktől, akik ugyan kiváló felkészültségről tettek tanúságot, de az előbbi próbatételek meghaladták képességeiket, átnyújtja nekik az értékes díjakat, és a vetélkedő a döntővel folytatódik. Itt már oly komplikált műszaki és tudományos feladatokkal állanak szemben a versenyzők, hogy az is dicséretet érdemel, aki csak megkísérli a megoldást. (Tapsoljuk is meg őket!)

a) Tíz dekagramm gyulai kolbászt a héjától megszabadítani anélkül, hogy krumplihámozót, szecskavágót vagy villanyborotvát venne igénybe a versenyző.

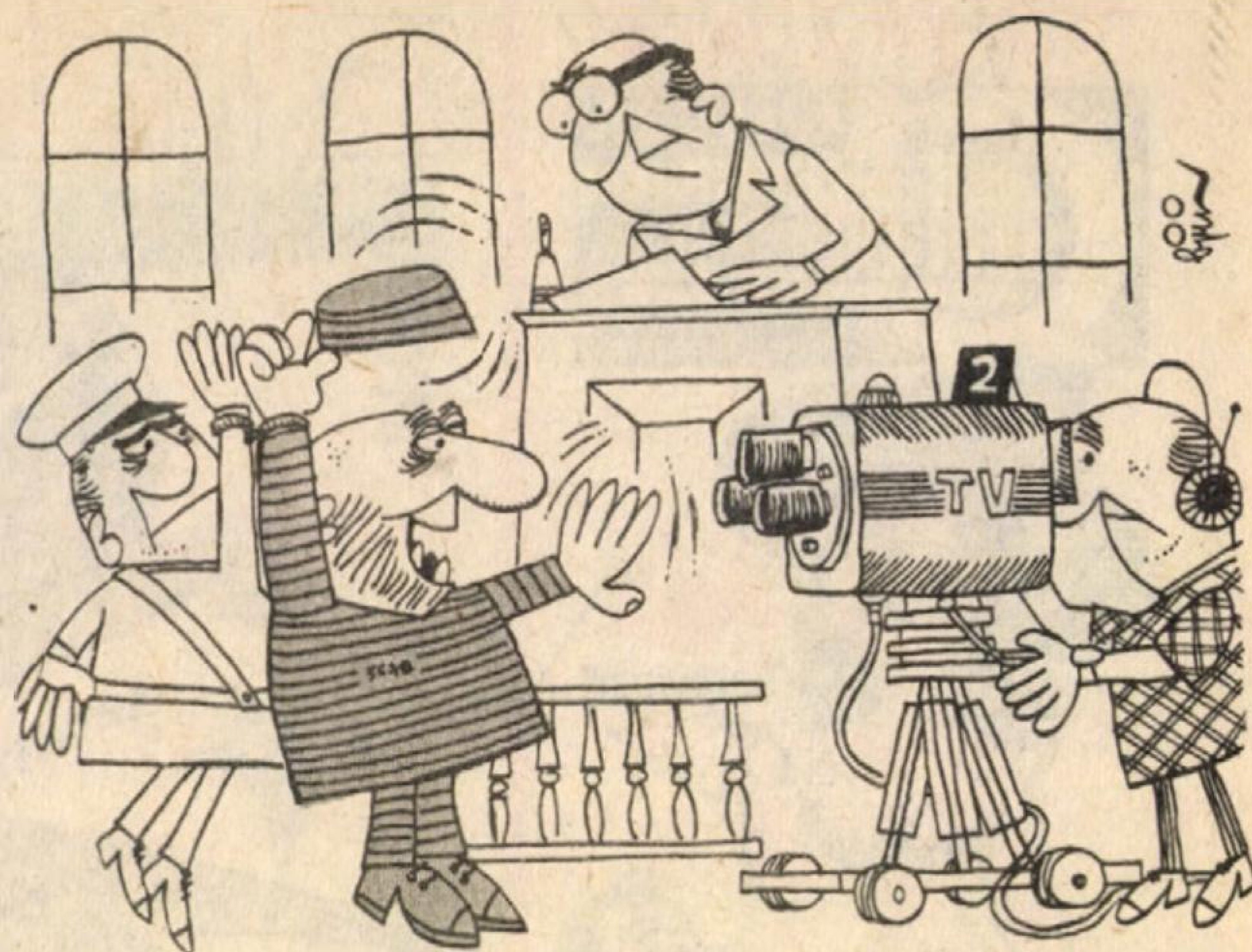
b) Egy liter gyöngyösvisontai palackozott bor dugójának kihúzása háromszori nekifutásra, lyukfúrás tetszés szerint. Ha a dugónak csak a fele marad benn, a versenyző már továbbjutott.

c) E feladat megoldása bátor és szenvedőképes vállalkozókat igényel. A versenyző félmeztelenre vetkőzik, és rágyújt egy Terv-cigarettára. Ha azt végig tudja szívni anélkül, hogy a szivarkából kivágódó tüzes petárdák és röppentyűk harmadfokú égési sebeket okoznának pőreségén, 10 pontot kap.

A zsüribe javaslom T. A. Edisont, Cziha Vincéné kétszeres KÖZÉRT-díjas háziasszonyt és a központi ideggyógyintézet főápolóját.

(novo)

Közvetítik a tárgyalást

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

SZÁMVETÉS

Az eltelt húsz év meghozta gyümölcsét,
időközben, ki ebben, ki abban
ért el számottevő eredményeket;
nekem, például, három fiam van...

AZ EMINENS

Most ideggyógyász az SZTK-ban,
s úgy néz ránk, hogy muszáj észrevennünk:
már nem a régi osztálytársait;
új pácienseit látja bennünk...

NÉPSZERŰSÉG

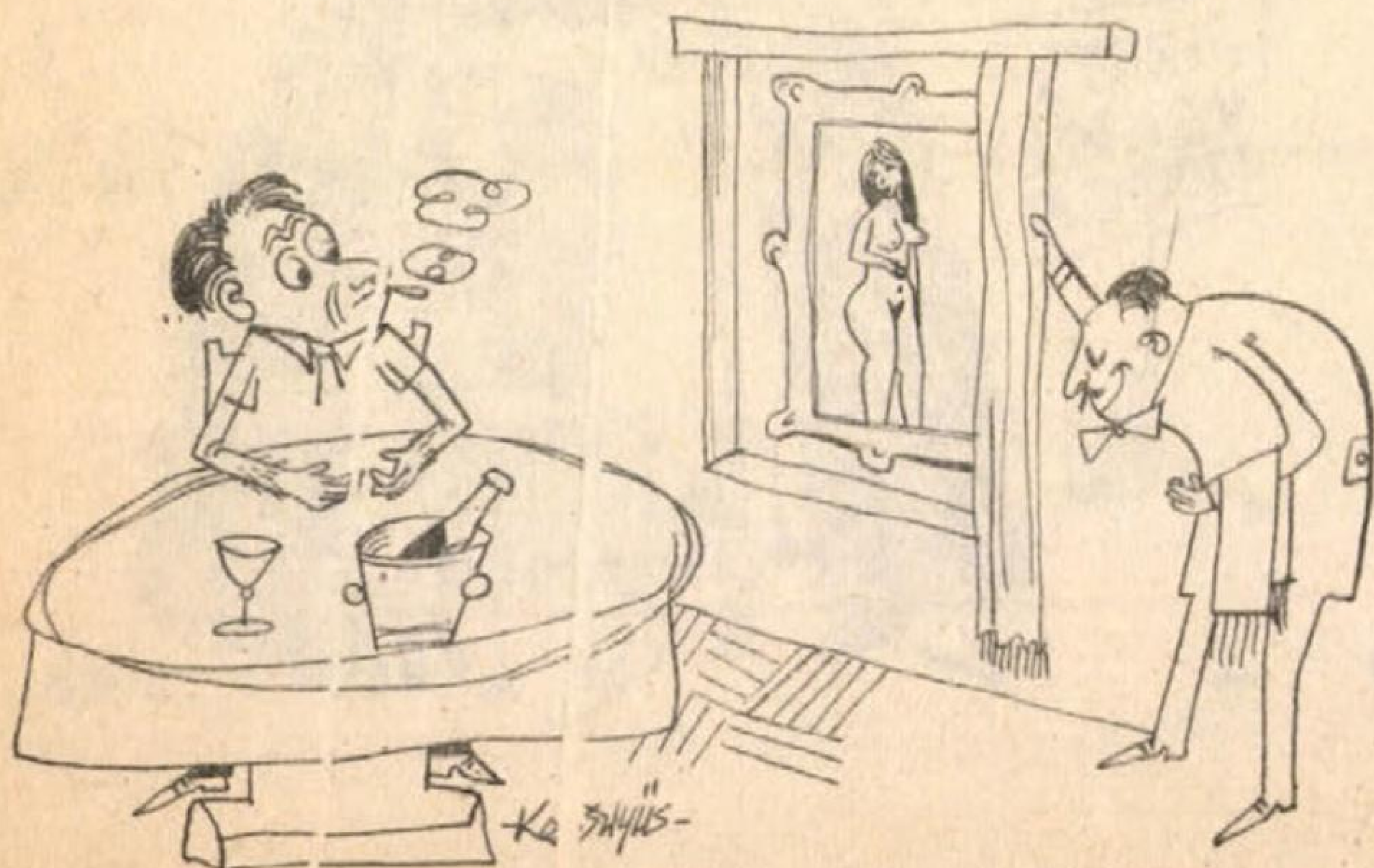
Te hol működsz most? — kérdi egy haver
és kedélyesen közben hátba ver...
Nagyot nyelek, ám ki nem tárulok,
és azt felelem: „Lottót árulok!"...
A kétség most már tőlem eheti,
de így szól: „Mondd, van nálad e heti?"...

ÖRÖK RETTEGŐK

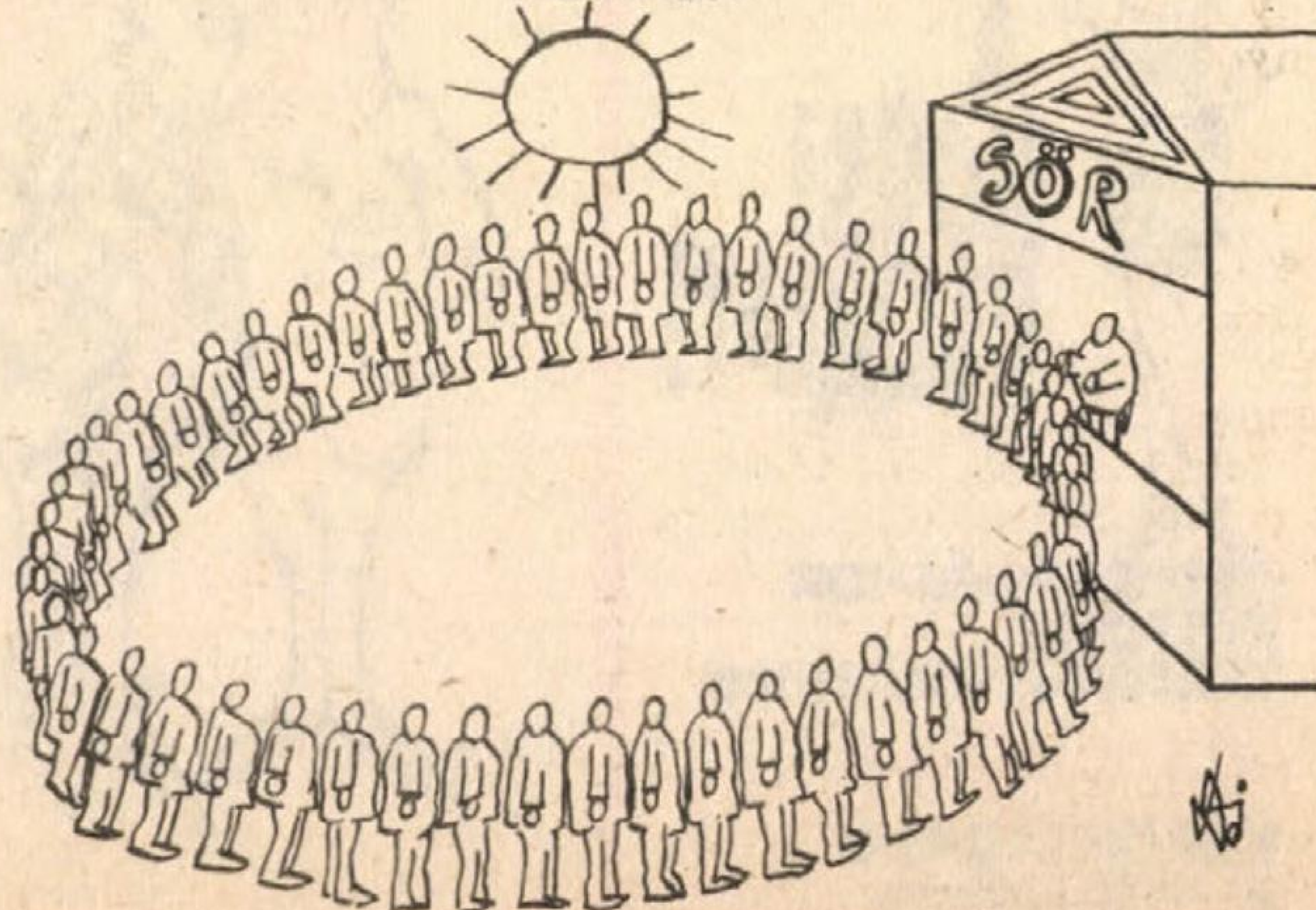
Színpadi szerző lett két bukott diákból,
tőlük a sors többet követelt, mint mástól;
a többiek vígan élik világukat,
ők ketten rettegnek ma is a bukástól...

Szilágyi György

Magyar sztriptíz

Kánikula

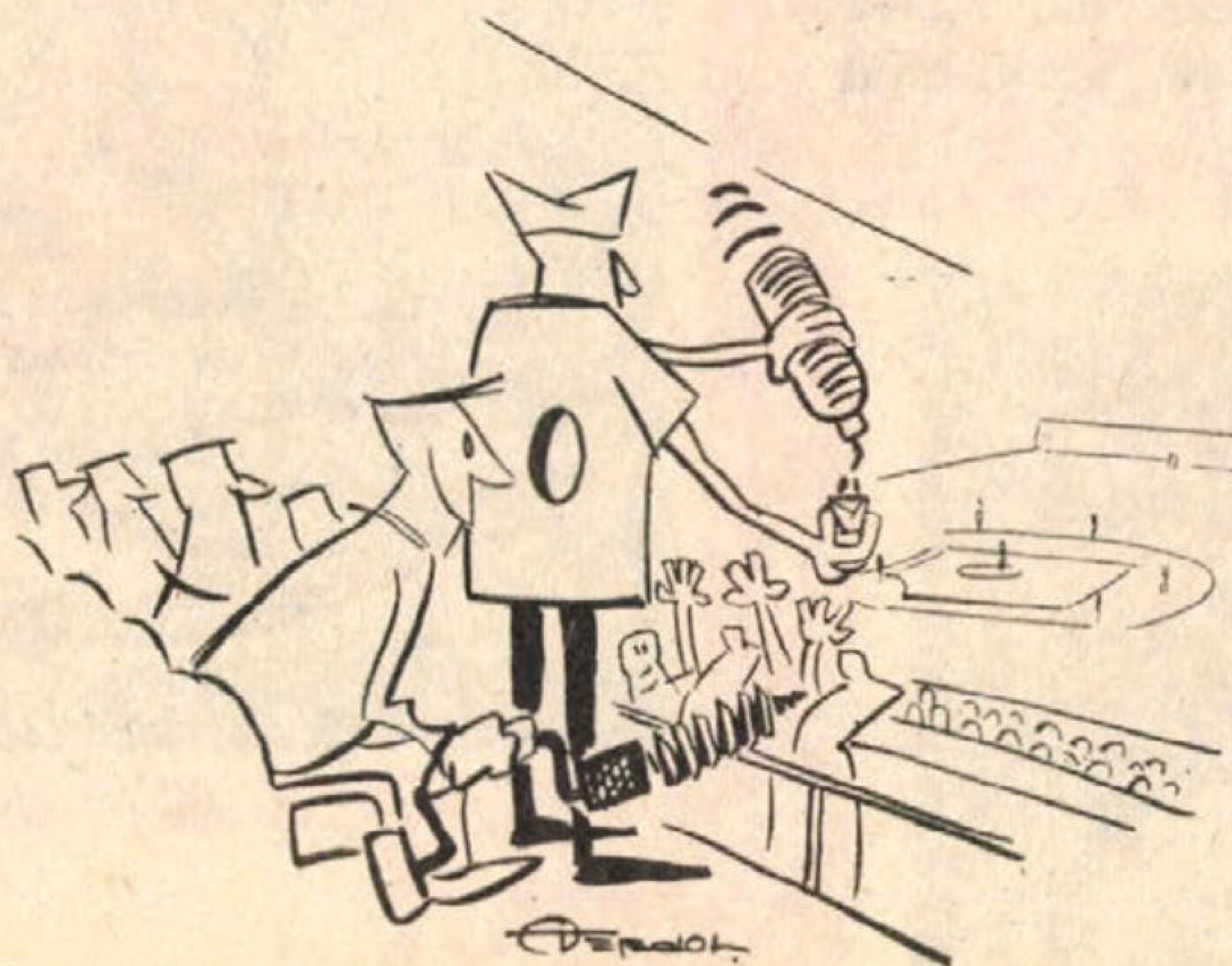
KUBAI HUMOR

(Rajzok a havannai „Palante” című szatirikus lapból)

BONYOLULT TELEFONBESZÉLGETÉS

AZ ESZMÉNYI STADION-ÁRUS

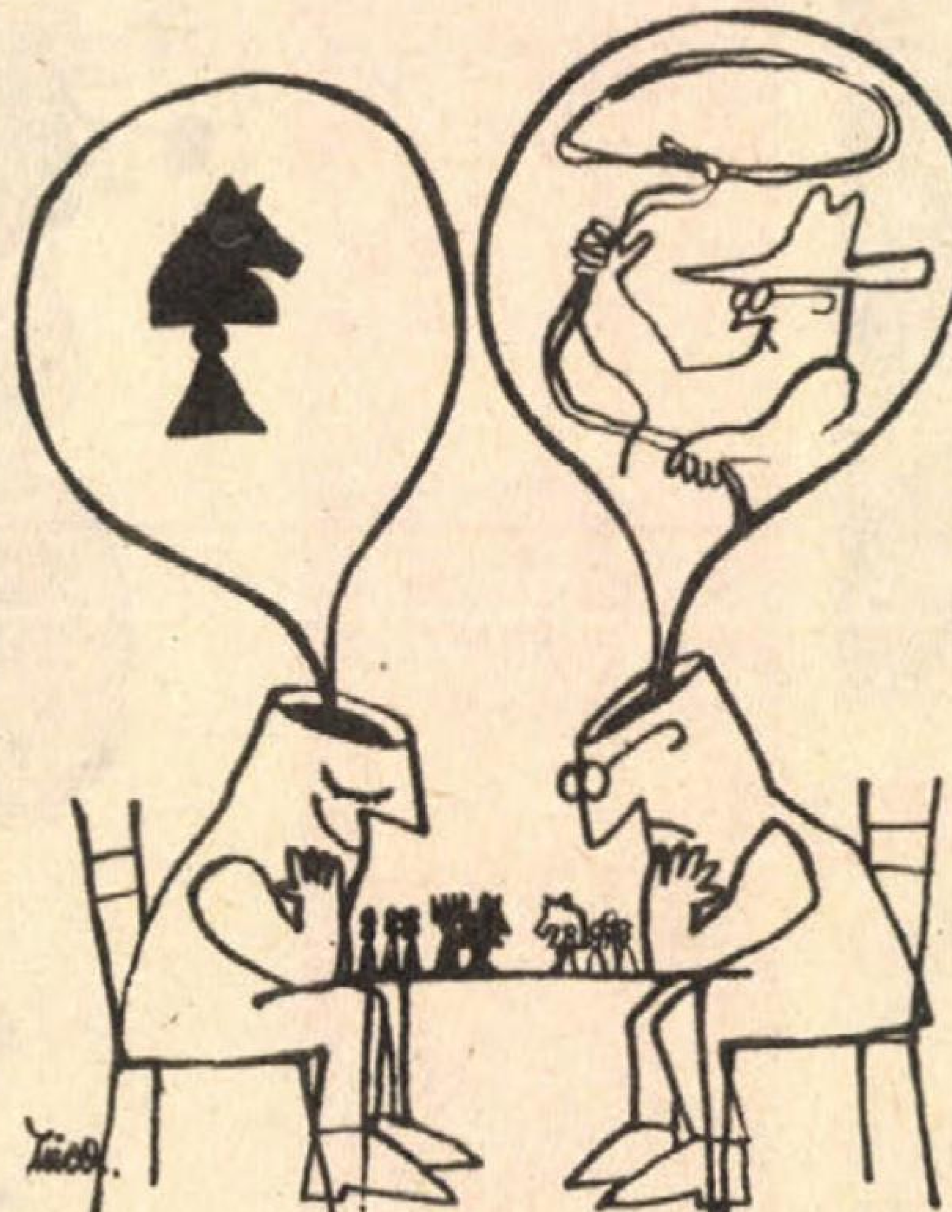
ELÉGEDETLEN EMBER

ESTE A TURISTAHÁZBAN

KOMBINÁCIÓK

Irka firka

Láttam a moziban egy krimit, de a tartalmát nem mesélem el előre, mert nincs jogom senkit se megfosztani attól az élvezettől, hogy ő maga ne értse meg a bonyodalmakat.

* * *

A párizsi bábszínházak felnőtt műsoraiban egyre több a vetkőző-szám. Az igazgatók nyilván azt az elvet tartják szem előtt, hogy ha a bábuk fából vannak is, de a közönség nincs fából...

* * *

Újsághír: „Házi stúdiót rendezett be a Scotland Yard. Az angol bűnügyi rendőrség napi kétperces adásban tájékoztatja a lakosságot a legfrissebb bűnügyekről, és kéri közreműködését a nyomozásban.”

Magam elé képzelem Mrs. Smith-t, amint ásítozva elzárja a rádiókészülékét:

— Pokolian egyhangú a műsor. Mindig csak bankrablás meg bankrablás. Már a könyökömön jön ki!

* * *

Egy amatőrfilmes frocliza profi barátját:

— Amit te csinálsz, az csak MAFILM, de amit én csinálok, az még holnap is film...!

* * *

Ami engem illet, szívesebben járok forgatásra, mint moziba. Egy filmben lehet csalódni, de egy filmforgatásban soha. Még a legunalmasabb játékfilm forgatása is izgalmas. Tele van váratlan drámai fordulatokkal és kacagtató burleszkjelenetekkel. Például, ha az egyik főszereplő késik, mert próbája van a tévében, és a rendező idegösszeomlást kap, az izgalmas dráma. Ha viszont a színművész nagy lihegve befut, majd rögtön hasra esik egy kábelben, az kacagtató burleszk.

* * *

A villamoson felfigyelek a mellettem álló két férfi beszélgetésére:

— ... akkor páros lábbal belerúgott a hasába, a másik összeesett, mert közben hátulról halántékon ütötték, erre többen odarohantak segíteni, és valaki a nagy tumultusban leharapta a fülét, aztán őket is kinyírták egykettőre...

Mivel le kellett szállnom, még ma sem tudom, hogy kalandfilmről volt szó vagy labdarúgó mérkőzésről.

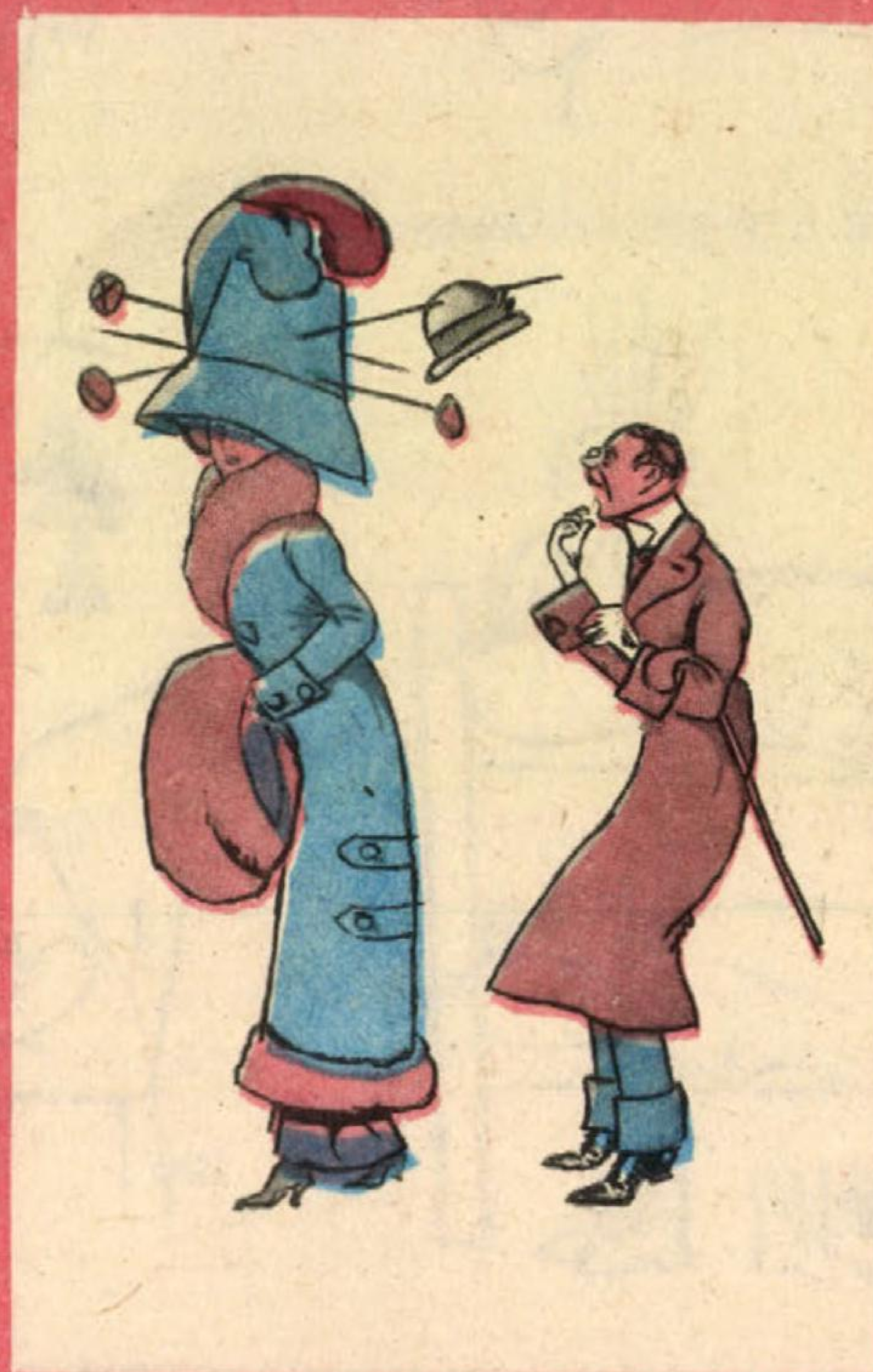
Dalmáth Ferenc

A KÉPES LEVELEZŐLAP TÖRTÉNETE

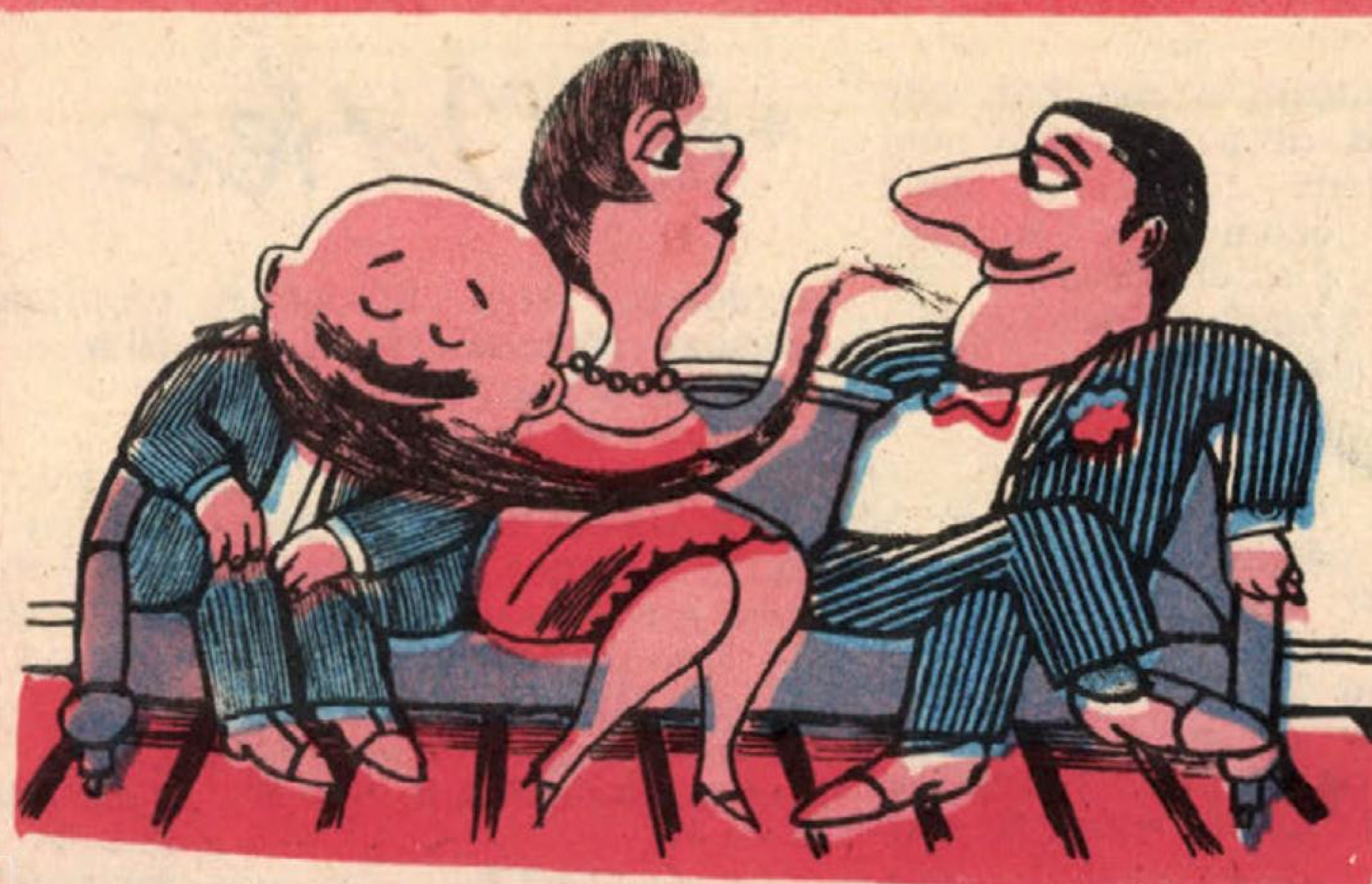
címmel állandó kiállítás nyílt a szerencsi Rákóczi várban. Anyagát évtizedeken át gyűjtögette össze, a világ minden tájáról, dr. Petrikovits László, orvos. A többezer példányból álló gyűjteményből alább közlünk néhányat. Az elsőkön még nagyapáink derültek, az utolsó már a közelmúltat képviseli.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. •142–220 – 67.0972 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504